

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 27. oktober 2021
(OR. en)**

2018/0063 A (COD)

PE-CONS 54/21

**EF 209
ECOFIN 621
JAI 758
JUSTCIV 98
EJUSTICE 66
COMPET 501
EMPL 301
SOC 407
DRS 37
CODEC 937**

LOVGIVNINGSMÆSSIGE RETSAKTER OG ANDRE INSTRUMENTER

Vedr.: **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV om
kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og om ændring af
direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/...

af ...

**om kreditservicevirksomheder og kreditkøbere
og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 444 af 10.12.2018, s. 15.

² EUT C 367 af 10.10.2018, s. 43.

³ Europa-Parlamentets holdning af 19.10.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af

- (1) En af Unionens prioriteter er at udarbejde en samlet strategi for håndtering af misligholdte lån. Selv om det primære ansvar for at håndtere misligholdte lån ligger hos kreditinstitutterne og medlemsstaterne, er der også en klar EU-dimension i at mindske de aktuelle beholdninger af misligholdte lån samt forhindre enhver overdreven ophobning af misligholdte lån i fremtiden. I betragtning af den indbyrdes afhængighed mellem bank- og finanssystemerne i hele Unionen, hvor kreditinstitutter opererer i flere jurisdiktioner og medlemsstater, er der betydelige potentielle afsmittende virkninger mellem medlemsstaterne og Unionen som helhed med konsekvenser for både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet.
- (2) Et integreret finansielt system vil øge modstandsdygtigheden i Den Økonomiske og Monetære Union over for negative chok ved at fremme privat risikodeling på tværs af grænserne og samtidig mindske behovet for offentlig risikodeling. For at nå disse mål bør Unionen fuldføre bankunionen og yderligere udvikle en kapitalmarkedsunion. Håndtering af de store beholdninger af misligholdte lån og en eventuel fremtidig akkumulering heraf er afgørende for at kunne styrke bankunionen, da dette er nødvendigt for at kunne sikre konkurrence i banksektoren, bevare den finansielle stabilitet og fremme långivningen for dermed at skabe beskæftigelse og vækst i Unionen.

- (3) Rådets konklusioner af 11. juli 2017 om "Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa" ("handlingsplanen") opfordrede forskellige organer til at træffe passende foranstaltninger til yderligere at håndtere det store antal misligholdte lån i Unionen og forhindre en eventuel akkumulering af dem i fremtiden. I handlingsplanen skitseres en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: i) banktilsyn og -regulering, ii) reform af rammerne for omstrukturering, insolvens og gældsinddrivelse, iii) udvikling af sekundære markeder for nødlidende aktiver og iv) fremme af omstrukturering af banksystemet. Tiltag på disse områder skal træffes på nationalt plan og på EU-plan, hvis det er relevant. Kommissionen tilkendegav en tilsvarende hensigt i sin meddelelse af 11. oktober 2017 om fuldførelse af bankunionen, hvori den opfordrede til udarbejdelse af en samlet pakke vedrørende håndtering af misligholdte lån i Unionen.
- (4) Dette direktiv vil sammen med de andre foranstaltninger, som Kommissionen fremsætter forslag om, samt de foranstaltninger, der er truffet af Den Europæiske Centralbank (ECB) i forbindelse med banktilsyn under den fælles tilsynsmekanisme og af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), som blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010¹, skabe passende rammer for kreditinstitutterne til at håndtere misligholdte lån på deres balancer og mindske risikoen for fremtidig akkumulering af misligholdte lån.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

- (5) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010¹, skal i forbindelse med udvikling af makroprudentielle tilgange til forebyggelse af fremkomsten af systemiske risici for så vidt angår misligholdte lån udstede makroprudentielle advarsler og henstillinger i relation til det sekundære marked for misligholdte lån.
- (6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630² indførte nye regler i Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, efter hvilke kreditinstitutterne er forpligtet til at afsætte tilstrækkelige midler, når nye lån misligholdes, hvilket burde skabe tilstrækkelige incitamenter til at løse problemet vedrørende misligholdte lån på et tidligt stadium og forhindre overdreven akkumulering heraf. Hvis lån misligholdes, ville mere effektive fyldestgørelsesmekanismer for sikrede lån give kreditinstitutterne mulighed for at gennemføre en holistisk strategi for at fyldestgøre misligholdte lån, med forbehold af stærke og effektive beskyttelsesforanstaltninger for låntagerne. Hvis beholdningerne af misligholdte lån alligevel bliver for store, bør kreditinstitutterne være i stand til at sælge dem på effektive, konkurrencedygtige og gennemsigtige sekundære markeder til andre aktører. Kreditinstitutternes kompetente myndigheder vil vejlede dem i denne henseende på grundlag af deres bankspecifikke, såkaldte søjle 2-beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013³. Hvis misligholdte lån bliver et alvorligt og generelt problem, kan medlemsstaterne oprette nationale porteføljeadministrationsselskaber eller træffe andre alternative foranstaltninger inden for rammerne af de gældende regler om statsstøtte og bankafvikling.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

- (7) Dette direktiv bør gøre det lettere for kreditinstitutter at håndtere lån, der misligholdes, ved at forbedre mulighederne for salg af kreditten til tredjemand. Når kreditinstitutter står over for en stor ophobning af misligholdte lån og mangler personale eller ekspertise til at servicere lånene på en passende måde, bør de enten kunne outsource serviceringen af sådanne lån til en specialiseret kreditservicevirksomhed eller overføre kreditaftalen til en kreditkøber, der har den fornødne risikovillighed og ekspertise til at forvalte den.
- (8) I den offentlige debat henvises der ganske vist ofte til udtryk som "lån" og "banker", men i det følgende anvendes de mere præcise juridiske udtryk "kredit" eller "kreditaftaler" og "kreditinstitut". Direktivet omfatter desuden både en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale og selve den misligholdte kreditaftale.
- (9) Dette direktiv bør fremme udviklingen af sekundære markeder for misligholdte lån i EU ved at fjerne hindringer og fastsætte beskyttelsesforanstaltninger for overførsel af misligholdte lån fra kreditinstitutter til kreditkøbere og samtidig beskytte låntagerens rettigheder. Enhver vedtaget foranstaltning bør harmonisere kravene om meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder. Ved dette direktiv bør der derfor etableres en EU-ramme for både købere af og kreditservicevirksomheder for misligholdte kreditaftaler, der udstedes af kreditinstitutter, hvor kreditservicevirksomhederne bør indhente tilladelse fra og underlægges tilsyn af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

- (10) I øjeblikket kan kreditkøbere og creditservicevirksomheder ikke udnytte fordelene ved det indre marked på grund af barrierer, der er opstået som følge af divergerende nationale ordninger i mangel af en særlig, sammenhængende regulerings- og tilsynsmæssig ordning. Der findes i øjeblikket ingen fælles EU-standarder for reguleringen af creditservicevirksomheder. Navnlig er der ikke fastsat fælles standarder for reguleringen af gældsinddrivelse. Medlemsstaterne har meget forskellige regler for, hvordan kreditkøbere kan erhverve kreditaftaler fra kreditinstitutter. Kreditkøbere, som køber kredit udstedt af kreditinstitutter, er i visse medlemsstater ikke omfattet af regulering, mens de i andre er underlagt forskellige krav, undertiden endda et krav om at skulle indhente tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut. Disse forskelle mellem reguleringsmæssige krav har skabt betydelige hindringer for lovligt køb af kredit på tværs af grænserne i Unionen hovedsageligt ved at øge de efterlevelsomkostninger, kreditkøbere konfronteres med, når de søger at købe kreditporteføljer. Som følge heraf opererer kreditkøbere kun i et begrænset antal medlemsstater, hvilket har medført svag konkurrence på det indre marked, da antallet af interesserede kreditkøbere fortsat er lavt. Dette har omvendt ført til et ineffektivt sekundært marked for misligholdte lån. Desuden har de hovedsageligt nationale markeder for misligholdte lån tendens til at være af begrænset omfang.

- (11) Kreditkøberes begrænsede deltagelse har resulteret i en lav efterspørgsel, svag konkurrence og lave købspriser for porteføljer af kreditaftaler på de sekundære markeder, hvilket er en hæmsko for kreditinstitutter, når det drejer sig om at sælge misligholdte kreditaftaler. Der er derfor en klar EU-dimension i det at udvikle markeder for kreditter ydet af kreditinstitutter og solgt til kreditkøbere. På den ene side bør det være muligt for kreditinstitutter at sælge misligholdte kreditaftaler på EU-plan på effektive, konkurrencedygtige og gennemsigtige sekundære markeder. På den anden side gør fuldførelsen af bankunionen og af kapitalmarkedsunionen det nødvendigt at handle for at forhindre akkumulering af misligholdte kreditaftaler på kreditinstitutternes balancer, således at de fortsat kan varetage deres opgave med at finansiere økonomien. Dette direktiv omfatter derfor kun kreditkøbere, der handler som led i deres erhvervsmæssige virksomhed, når de erhverver en kreditaftale, hvis den pågældende kreditaftale er en misligholdt kreditaftale.
- (12) Misligholdt kredit, der oprindeligt blev ydet af et kreditinstitut, kan i forbindelse med servicering af kreditten blive til ikke-misligholdt kredit. I så fald bør kreditservicevirksomheder kunne fortsætte med at udføre deres aktiviteter på grundlag af deres tilladelse til at udøve virksomhed som kreditservicevirksomheder i overensstemmelse med dette direktiv.

- (13) Visse medlemsstater regulerer kreditserVICeringsaktiviteter, men i forskelligt omfang. For det første regulerer kun nogle af medlemsstaterne disse aktiviteter, og de definerer de omfattede aktiviteter meget forskelligt. De øgede omkostninger ved overholdelse af reglerne udgør en hindring for at udvikle strategier for udvidelse ved hjælp af sekundær etablering eller grænseoverskridende levering af tjenesteydelser. For det andet stiller et betydeligt antal medlemsstater krav om tilladelser til nogle af de aktiviteter, som disse kreditserVICevirksomheder udfolder. Disse tilladelser pålægger forskellige krav og giver ikke mulighed for grænseoverskridende opskalering. Dette virker igen som en hindring for levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne. Endelig er lokal etablering i visse tilfælde lovpligtig, hvilket hindrer udøvelse af friheden til at levere tjenesteydelser på tværs af grænser.
- (14) KreditserVICevirksomheder kan levere tjenesteydelser til kreditinstitutter og til kreditkøbere, som ikke er kreditinstitutter, men et konkurrencedygtigt og integreret marked for kreditserVICevirksomheder forudsætter, at der skabes et konkurrencedygtigt og integreret marked for kreditkøbere. Kreditkøbere beslutter ofte at outsource kreditserVICeringsaktiviteter til andre enheder, da de ikke selv har kapacitet til at servicere kredit, og de kan derfor være tilbageholdende med at købe kredit fra kreditinstitutter, hvis de ikke kan outsource bestemte ydelser.

- (15) Manglende konkurrence på markedet for køb af kredit og for kreditserviceringsaktiviteter medfører, at kreditkøbere skal betale kreditservicevirksomheder høje gebyrer for deres tjenesteydelser, og fører til lave priser på sekundære markeder for kredit. Dette mindsker incitamenterne for kreditinstitutterne til at afhænde deres beholdninger af misligholdte lån.
- (16) Derfor er det nødvendigt med en indsats på EU-plan for at tage højde for kreditkøberes og kreditservicevirksomheders situation i forhold til misligholdt kredit, der oprindeligt er ydet af kreditinstitutter. Dette direktiv berører dog ikke reglerne i henhold til EU-retten og national ret om kreditoptagelse, herunder i tilfælde, hvor kreditservicevirksomheder kan anses for at deltage i kreditformidling. Direktivet berører heller ikke de nationale bestemmelser om yderligere krav til en kreditkøber eller en kreditservicevirksomhed for så vidt angår genforhandling af vilkårene og betingelserne i henhold til en kreditaftale.
- (17) Det er op til medlemsstaterne at regulere kreditserviceringsaktiviteter, der ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, såsom tjenester, der tilbydes for kreditaftaler, der er udstedt af ikke-kreditinstitutter, eller kreditserviceringsaktiviteter, der udføres af fysiske personer, herunder ved at indføre krav, der svarer til kravene i dette direktiv. Sådanne enheder og fysiske personer vil imidlertid ikke kunne gøre brug af en eventuel pasordning for sådanne tjenesteydelser i andre medlemsstater.

- (18) Dette direktiv bør ikke berøre restriktioner under national ret vedrørende overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller en overførsel af selve denne misligholdte kreditaftale, som ikke er blevet opsagt i overensstemmelse med national civilret med den virkning, at alle tilgodehavender i henhold til kreditaftalen øjeblikkeligt forfalder, hvor dette kræves med henblik på overførsel til en enhed uden for banksystemet. I overensstemmelse hermed vil der være medlemsstater, hvor ikke-regulerede kreditgiveres erhvervelse af misligholdte kreditaftaler, hvor betalingsfristen ikke er overskredet eller er overskredet med færre end 90 dage, eller som ikke er blevet opsagt i overensstemmelse med national civilret, vil være begrænset under hensyntagen til de nationale regler. Det er op til medlemsstaterne at regulere overførslen af ikke-misligholdte kreditaftaler, herunder ved at stille krav, der svarer til kravene i dette direktiv.

- (19) Dette direktiv bør ikke berøre EU-retten vedrørende retsligt samarbejde i civilsager, navnlig bestemmelserne om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser og om retternes kompetence, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008¹ og (EU) nr. 1215/2012², herunder anvendelsen af disse retsakter og bestemmelser i det enkelte tilfælde. Alle kreditgivere og personer, som repræsenterer dem, er forpligtet til at overholde EU-retten, når de er i kontakt med forbrugeren og de nationale myndigheder, for at sikre, at forbrugernes rettigheder beskyttes.
- (20) Kreditservicevirksomheder og kreditkøbere bør altid handle i god tro, behandle låntagere redeligt og respektere deres privatliv. De bør ikke chikanere eller give vildledende oplysninger til låntagere. Forud for den første gældsinddrivelse og når låntagerne anmoder herom, bør de oplyse låntagerne om bl.a. den overførsel, der fandt sted, identifikation af og kontaktoplysninger for kreditkøberen og kreditservicevirksomheden, hvis en sådan er udpeget, samt om de beløb, som låntageren skylder, sammen med en meddelelse om, at al relevant EU-ret og national ret fortsat finder anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 593/2008 af 17. juni 2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser (Rom I) (EUT L 177 af 4.7.2008, s. 6).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).

- (21) Endvidere indskrænker dette direktiv ikke anvendelsesområdet for EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse, og kreditkøbere bør i det omfang, de anses for at være kreditgivere i henhold til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF¹ og direktiv 2014/17/EU², være omfattet af de særlige forpligtelser, der er omhandlet i henholdsvis artikel 20 direktiv 2008/48/EF og artikel 35 direktiv 2014/17/EF. Direktivet berører endvidere ikke den beskyttelse, forbrugerne er garanteret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF³, der forbyder urimelig handelspraksis, herunder i forbindelse med fyldestgørelse af en kontrakt, hvor forbrugeren er blevet vildledt med hensyn til sine rettigheder og forpligtelser, eller hvor der er anvendt chikane, tvang eller utilbørlig påvirkning, herunder med hensyn til tidspunktet for en fyldestgørelsesforanstaltning, stedet hvor den har fundet sted, dens art eller vedholdenheden, hvormed den fandt sted, anvendelse af truende eller utilbørligt sprog eller adfærd eller trusler om at træffe foranstaltninger, som ifølge loven ikke kan træffes.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.)

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af Rådets direktiver 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34.)

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22).

- (22) Artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder sikrer retten til en retfærdig og offentlig rettergang for en uafhængig og upartisk domstol og muligheden for at blive rådgivet, forsvaret og repræsenteret af en advokat. Dette kan være af særlig relevans for en fuldstændig forståelse af alle de spørgsmål og retlige argumenter, der behandles i sagen, og for at sikre, at sagen forelægges retten på en fyldestgørende måde. Låntagere, der ikke har tilstrækkelige midler, bør kunne få retshjælp, hvis det er nødvendigt for at sikre effektiv adgang til domstolsprøvelse og på de betingelser, der er fastsat i gældende national ret.

- (23) Kreditinstitutter i Unionen udfører kreditseriviceringsaktiviteter som en del af deres normale forretningsaktiviteter. De har de samme forpligtelser med hensyn til kreditaftaler, som de selv har udstedt, og dem, som de har købt af et andet kreditinstitut. Da de allerede er genstand for regulering og tilsyn, ville anvendelse af dette direktiv på deres kreditserivicerings- eller købsaktiviteter føre til unødvendig overlappning af tilladelser og fordobling af efterlevelsedomkostninger, og derfor er de ikke omfattet af dette direktiv. Kreditinstitutters outsourcing af kreditseriviceringsaktiviteter i forbindelse med såvel ikke-misligholdte som misligholdte kreditaftaler til kreditserivicevirksomheder eller til andre tredjeparter ligger også uden for dette direktivs anvendelsesområde, da kreditinstitutter allerede er forpligtet til at overholde de gældende regler for outsourcing. Endvidere er kreditgivere, der ikke er kreditinstitutter, men som ikke desto mindre er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller med direktiv 2014/17/EU og udfører kreditseriviceringsaktiviteter for kreditter ydet til forbrugere som led i deres normale virksomhed, ikke omfattet af dette direktiv, når de udfører kreditseriviceringsaktiviteter i den pågældende medlemsstat. Derudover bør forvaltere af alternative investeringsfonde, administrationsselskaber og investeringsselskaber (forudsat at investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab), der er godkendt eller registreret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF¹ eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU², heller ikke være omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. Endelig er der også visse erhverv, der udøver accessoriske aktiviteter i lighed med kreditseriviceringsaktiviteter som led i deres erhverv, nemlig offentlige notarer, advokater og fogeder, som udfører deres erhvervsmæssige virksomhed i henhold til national ret og gennemfører håndhævelse af bindende foranstaltninger, hvorfor medlemsstaterne bør kunne undtage disse erhverv fra dette direktivs anvendelsesområde.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

- (24) For at gøre det muligt for eksisterende kreditkøbere og kreditservicevirksomheder at tilpasse sig kravene i de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv, og navnlig for at gøre det muligt for kreditservicevirksomheder at opnå tilladelse, giver dette direktiv enheder, der for indeværende udfører kreditserveringsaktiviteter i henhold til national ret, mulighed for at forsætte hermed i deres hjemland i en periode på seks måneder efter fristen for gennemførelse af dette direktiv. Efter udløbet af denne periode på seks måneder bør kun kreditservicevirksomheder, som er godkendt i henhold til den nationale ret til gennemførelse af dette direktiv, få tilladelse til at operere på markedet.
- (25) Medlemsstater, der allerede har indført regler, der svarer til eller er strengere end reglerne i dette direktiv for kreditserveringsaktiviteter, bør i deres nationale ret til gennemførelse af dette direktiv kunne anerkende muligheden for, at eksisterende enheder, der udfører kreditserveringsaktiviteter, automatisk anerkendes som godkendte kreditservicevirksomheder.
- (26) En kreditservicevirksomheds tilladelse til at udføre kreditserveringsaktiviteter i hele Unionen bør være genstand for et sæt ensartede og harmoniserede betingelser, som de kompetente myndigheder bør anvende på en forholdsmæssig måde.

- (27) For at undgå at begrænse låntagers beskyttelse og for at fremme tilliden bør betingelserne for at få meddelt og bevare tilladelse som kreditservicevirksomhed sikre, at kreditservicevirksomheder, personer, som besidder en kvalificeret andel i kreditservicevirksomheden, og medlemmer af dens ledelse eller administrerende organ, har en ren straffeattest med hensyn til relevante strafbare handlinger på det formueretlige område, inden for finansielle aktiviteter, vedrørende hvidvask af penge, svig eller vedrørende den fysiske integritet og ikke er omfattet af insolvensbehandling eller tidligere har været erklæret konkurs, medmindre de har genvundet deres fulde ret til erhvervsudøvelse i overensstemmelse med national ret. Overholdelse af kravet om, at medlemmer af ledelsen eller af det administrerende organ i en kreditservicevirksomhed skal have været gennemsigtige, åbne og samarbejdsvillige i deres tidligere forretningsforbindelser med tilsyns- og reguleringsmyndigheder, bør vurderes på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed for den kompetente myndighed, eller som den kompetente myndighed er bekendt med på det tidspunkt, hvor tilladelsen gives. Hvis der ikke foreligger oplysninger, eller hvis der ikke foreligger noget kendskab til oplysninger, eller hvis der på det pågældende tidspunkt ikke tidligere har været kontakt med tilsyns- og reguleringsmyndigheder, anses kravet for at være opfyldt.

- (28) Medlemsstaterne bør sikre, at ledelsen i en kreditservicevirksomhed som helhed har den fornødne viden og erfaring til at drive virksomheden på en kompetent og ansvarlig måde i forhold til den aktivitet, der skal udføres. Det er op til hver enkelt medlemsstat at fastlægge kravene til et godt omdømme, tilstrækkelig viden og erfaring, men disse bør ikke være til hinder for den frie bevægelighed for kreditservicevirksomheder, der er godkendt inden for Unionen. Med henblik herpå bør EBA udarbejde retningslinjer for at mindske risikoen for divergerende fortolkninger af kravene om fornøden viden og erfaring. For endvidere at sikre, at reglerne om debitorbeskyttelse samt reglerne om beskyttelse af personoplysninger overholdes, bør der indføres passende forvaltningsordninger og interne kontrolmekanismer samt passende procedurer for registrering og behandling af klager, som bør underlægges tilsyn. Desuden bør kreditservicevirksomheder have indført tilstrækkelige procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, hvis nationale bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849¹, udpeger kreditservicevirksomheder som forpligtede enheder med henblik på at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Kreditservicevirksomheder bør endvidere være forpligtet til at handle redeligt og under behørig hensyntagen til låntagers finansielle situation. Hvis der findes gældsrådgivningstjenester, som kan lette tilbagebetaling af gæld, på nationalt plan, bør kreditservicevirksomheder overveje at henvise låntagere til sådanne tjenester.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (29) Medlemsstaterne bør i deres nationale ret til gennemførelse af dette direktiv afgøre, om det er tilladt for kreditervicevirksomheder på deres område at modtage og opbevare midler fra låntagere, samtidig med at de udfører kreditserveringsaktiviteter. I tilfælde, hvor modtagelse og opbevaring af midler fra låntagere er tilladt i en medlemsstat, og hvor kreditervicevirksomheder har til hensigt at gøre dette som led i deres forretningsmodel, bør der gælde yderligere krav for disse kreditervicevirksomheder med henblik på at håndtere de risici, der kan opstå i tilfælde af insolvens, dvs. adskillelse af konti og midler, samt i tilfælde af afskrivning af låntagerens gæld. Når en kreditervicevirksomheds hjemland forbyder kreditervicevirksomheder at modtage og opbevarer midler fra låntagere, kan en kreditervicevirksomhed ikke gøre dette, hverken i hjemlandet eller i noget værtsland, selv hvis et værtsland tillader modtagelse og opbevaring af midler, netop fordi kreditervicevirksomheden ikke har fået tilladelse hertil af sit hjemland. Hvis et hjemland derimod tillader kreditervicevirksomheder at modtage og opbevare midler fra låntagere og inkluderer de relevante krav i sin nationale ret, bør en kreditervicevirksomhed kunne modtage og opbevare midler fra låntagere i sit hjemland samt i ethvert værtsland, der også tillader modtagelse og opbevaring af midler fra låntagere.

- (30) For at undgå langvarige procedurer og usikkerhed er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om de oplysninger, som ansøgere skal indgive, samt om rimelige frister for meddelelse af tilladelse og betingelserne for inddragelse. Hvis myndighederne inddrager en tilladelse til en kreditservicevirksomhed, som udfører kreditserveringsaktiviteter i andre medlemsstater, bør de kompetente myndigheder i værtslandet og også i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, underrettes herom, hvis denne ikke er værtslandet og hjemlandet. På samme måde bør der oprettes et ajourført offentligt register eller en liste i hjemlandet og i værtslandet, som gøres offentligt tilgængelige på de kompetente myndigheders websted, for at sikre gennemsigtighed om antallet og identiteten af de kreditservicevirksomheder, der er meddelt tilladelse.
- (31) Kontraktforholdet mellem kreditservicevirksomheden og kreditkøberen og kreditservicevirksomhedens forpligtelser over for kreditkøberen bør ikke ændres ved outsourcing af kreditserveringsaktiviteter til kreditserviceleverandører. Kreditservicevirksomheder bør være ansvarlige for at sikre, at outsourcing af deres kreditserveringsaktiviteter til kreditserviceleverandører ikke medfører unødige operationelle risici eller manglende overholdelse fra kreditserviceleverandørens side af kravene i EU-retten eller i national ret og ej heller begrænser en tilsynsmyndigheds mulighed for at varetage sin opgave og beskytte låntagers rettigheder.

- (32) Når en kreditkøber overdrager forvaltningen og fyldestgørelsen af en kreditaftale til en kreditservicevirksomhed, overdrager kreditkøberen sine rettigheder og forpligtelser og også sin direkte kontakt med låntageren til kreditservicevirksomheden, men er fortsat i sidste ende ansvarlig. Forholdet mellem kreditkøber og kreditservicevirksomheden bør i overensstemmelse hermed præciseres i en skriftlig kreditserviceaftale, og det bør være muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere, hvordan et sådant forhold er fastlagt. Kreditservicevirksomheder bør endvidere handle redeligt og under behørig hensyntagen til låntagernes finansielle situation. I det omfang en kreditkøber ikke selv foretager serviceringen af de kreditaftaler, der erhverves, bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at kreditservicevirksomheden og kreditkøberen i kreditserviceaftalen er forpligtede til at nå til enighed om, at kreditservicevirksomheden underretter kreditkøberen forud for outsourcingen af kreditserveringsaktiviteter.
- (33) For at sikre en kreditservicevirksomhed ret til at indgå i aktiviteter på tværs af grænser og for at tilvejebringe tilsyn hermed fastlægges der ved dette direktiv en procedure for godkendte kreditservicevirksomheders udøvelse af retten til at indgå i aktiviteter på tværs af grænser. Kommunikation mellem hjemlandets og værtslandets kompetente myndigheder samt med en kreditservicevirksomhed bør finde sted inden for rimelige frister. De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, bør også modtage oplysninger om grænseoverskridende aktiviteter fra hjemlandets kompetente myndigheder.

- (34) En kredit-servicevirksomhed, der udøver virksomhed i et værtsland, bør være underlagt de restriktioner og krav, der er fastsat i dette værtslands nationale ret i overensstemmelse med dette direktiv, herunder, hvor det er relevant, forbuddet mod at modtage og opbevare midler fra låntagere, som ikke er knyttet til andre krav om meddelelse af tilladelse til kredit-servicevirksomheder. Hvis der i henhold til de nationale bestemmelser i et værtsland, der gennemfører dette direktiv, indføres yderligere krav for meddelelse af tilladelse som kredit-servicevirksomhed, bør sådanne yderligere krav ikke finde anvendelse på kredit-servicevirksomheder, der udfører grænseoverskridende kredit-servicevirksomheder i det pågældende værtsland.
- (35) For at sikre et effektivt tilsyn med grænseoverskridende kredit-servicevirksomheder bør der oprettes en særlig ramme for samarbejdet mellem de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet og, hvor det er relevant, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet. Denne ramme bør give mulighed for udveksling af oplysninger under iagttagelse af fortrolighed, tavshedspligt, beskyttelse af individuelle rettigheder og forretningsrettigheder, stedlige og ikke-stedlige inspektioner, ydelse af bistand og underretning om resultaterne af kontrol og inspektioner og eventuelle foranstaltninger.

- (36) En vigtig forudsætning for at kunne varetage rollen som kreditkøber og kreditservicevirksomhed bør være, at de pågældende har mulighed for at få adgang til alle relevante oplysninger, og medlemsstaterne bør muliggøre dette, samtidig med at EU-bestemmelser og nationale bestemmelser om databeskyttelse overholdes. I den forbindelse er det vigtigt, at kreditinstitutter giver potentielle kreditkøbere detaljerede oplysninger, således at de kan foretage deres egen vurdering af værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale. Kreditinstitutter bør kun give disse oplysninger én gang i løbet af processen, enten i løbet af den indledende fase eller i de efterfølgende faser, men under alle omstændigheder inden indgåelsen af aftalen om overførsel. Denne oplysningspligt er nødvendig og berettiget, for at potentielle kreditkøbere kan træffe informerede valg, inden de indgår en transaktion, og det er derfor lovligt for kreditinstitutter at dele låntagernes personoplysninger med potentielle kreditkøbere. Sådanne oplysninger bør være strengt begrænset til, hvad der er nødvendigt for at sætte potentielle kreditkøbere i stand til at vurdere værdien af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale. Medlemsstaterne bør sikre, at oplysningerne til potentielle kreditkøbere og den efterfølgende anvendelse heraf er i overensstemmelse med den relevante EU-databeskyttelsesramme.

- (37) Når et kreditinstitut overfører misligholdte kreditaftaler, bør det to gange årligt være forpligtet til at underrette dets egen kompetente tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i værtslandet om det samlede udestående beløb for de overførte kreditporteføljer og om antallet og størrelsen af de omfattede kreditter, samt om transaktionen omfatter kreditaftaler indgået med forbrugere. For hver kreditportefølje, der overføres i en enkelt transaktion, bør de givne oplysninger omfatte identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller, hvor det er relevant, for dennes repræsentant, eller, hvor dette ikke er muligt, kreditkøberens identitet og adresse samt, hvis det er relevant, oplysninger om dennes repræsentant i Unionen. De kompetente myndigheder bør, når som helst de finder det nødvendigt, kunne kræve, at oplysningerne i stedet gives kvartalsvis, herunder som følge af det høje antal transaktioner i en kriseperiode. De kompetente myndigheder i værtslandet bør være forpligtet til at videregive disse oplysninger til de myndigheder, der har kompetence til at føre tilsyn med kreditkøberen. Sådanne gennemsigtighedskrav giver mulighed for en harmoniseret og effektiv overvågning af overførsel af kreditaftaler i Unionen. For at overholde proportionalitetsprincippet bør de kompetente myndigheder for at undgå overlapning tage hensyn til oplysninger, som de allerede har til rådighed på anden vis, navnlig med hensyn til kreditinstitutter. Medlemsstaterne bør sikre, at kravene om at underrette de kompetente myndigheder om en kreditportefølje, så snart en sådan portefølje er blevet overført til en kreditkøber, forbliver kreditservicevirksomhedens ansvar.

- (38) I handlingsplanen anerkendes det, at ensartede og standardiserede data om misligholdte kreditaftaler vil styrke kreditinstitutternes datainfrastruktur. EBA har udviklet formularer til data om krediteksponeringer i anlægsbeholdningen, som giver potentielle købere mulighed for at værdiansætte kreditaftalerne og udvise due diligence. På den ene side gælder det, at hvis sådanne formularer anvendes i forbindelse med kreditaftaler, ville de reducere informationsasymmetrien mellem potentielle købere og sælgere af kreditaftaler og dermed bidrage til at udvikle et velfungerende sekundært marked i Unionen. På den anden side kan sådanne dataformularer, hvis de er for detaljerede, medføre en uforholdsmæssig stor byrde for kreditinstitutterne uden nogen nævneværdig informationsmæssig gevinst. EBA bør derfor foretage en gennemgang af dataformularerne med henblik på yderligere at videreudvikle dem til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for kreditinstitutter. Kreditinstitutter bør pålægges at anvende dataformularerne til overførsler af misligholdte kreditaftaler, herunder overførsler til andre kreditinstitutter. Denne forpligtelse bør kun finde anvendelse på overførsler af misligholdte kreditaftaler og omfatter ikke komplekse transaktioner, hvor misligholdte kreditaftaler indgår som en del af en sådan transaktion, herunder salg af filialer, salg af forretningsområder eller salg af kunders porteføljer, der ikke er begrænset til misligholdte kreditaftaler og overførsler som led i en igangværende omstrukturering af det sælgende kreditinstitut, der er omfattet af insolvensbehandling, afviklings- eller likvidationsprocedurer. Med henblik på at overholde proportionalitetsprincippet bør de pågældende oplysningskrav finde anvendelse på kreditinstitutter på en forholdsmæssig måde under hensyntagen til arten og størrelsen af kreditterne.

Samtidig bør omfanget af kreditinstitutternes forpligtelse til at rette sig efter dataformularerne tage hensyn til datoen for indgåelsen af de misligholdte kreditaftaler. Andre sælgere af kreditaftaler bør kunne anvende disse standarder til at lette værdiansættelsen af kreditaftaler, der udbydes til salg. I sager vedrørende securitisationstransaktioner, hvor der findes obligatoriske gennemsigtheds-kabeloner, bør dobbeltrapportering som følge af dette direktiv endvidere undgås.

- (39) Kommissionen bør tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er udarbejdet af EBA, med henblik på at specificere de formularer, som kreditinstitutterne skal anvende til at give de oplysninger, der kræves i henhold til dette direktiv. Kommissionen bør vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter, jf. artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (40) Eftersom kreditkøbere ikke skaber ny kredit, men i stedet i overensstemmelse med dette direktiv udelukkende køber eksisterende misligholdte kreditaftaler for egen risiko, giver de ikke anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder, og deres potentielle bidrag til systemisk risiko er ubetydeligt. Det er derfor ikke berettiget at kræve, at kreditkøbere skal ansøge om tilladelse, men det er imidlertid vigtigt, at Unionens og de nationale forbrugerbeskyttelsesregler fortsat finder anvendelse, og at låntagernes rettigheder fortsat er de rettigheder, som følger af den oprindelige kreditaftale.

- (41) Tredjelandskreditkøbere kan gøre det vanskeligere for EU-låntagere at påberåbe sig deres rettigheder i henhold til EU-retten og for de nationale myndigheder at føre tilsyn med fyldestgørelsen af misligholdte kreditaftaler. Kreditinstitutter kan også vige tilbage fra at overføre sådanne misligholdte kreditaftaler til tredjelandskreditkøbere på grund af de omdømmemæssige risici i den forbindelse. I det omfang repræsentanten for en tredjelandskøber af kreditter ydet til fysiske personer, herunder forbrugere og selvstændige arbejdstagere, eller af kreditter ydet til mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er), ikke er et kreditinstitut eller et ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, eller en creditservicevirksomhed, der er meddelt tilladelse i Unionen, bør denne repræsentant udpege en sådan enhed for at sikre, at de samme standarder for låntagerrettigheder opretholdes efter overførslen af den misligholdte kreditaftale.
- (42) For bedre at sikre, at de samme standarder for forbrugerrettigheder opretholdes efter overførslen af en misligholdt kreditaftale, bør en kreditkøber, der er hjemmehørende i Unionen, eller der har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til sin nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, desuden pålægges at udpege et kreditinstitut eller et ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, eller en creditservicevirksomhed til at udføre creditserviceringsaktiviteter i forbindelse med misligholdte kreditaftaler indgået med forbrugere.

- (43) Værtslande bør kunne udvide forpligtelsen til at udpege en kreditservicevirksomhed i forbindelse med andre kreditaftaler. I tilfælde, hvor overførslen af en kreditportefølje både omfatter kreditaftaler indgået med forbrugere, andre fysiske personer eller SMV'er, for hvilke der kræves udpegelse af et kreditinstitut eller et ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, eller af en kreditservicevirksomhed, og samtidig også omfatter andre kreditaftaler, for hvilke en sådan udpegelse ikke er påkrævet, bør kreditkøberen eller dennes repræsentant opfylde udpegelsesforpligtelsen i forbindelse med kreditaftaler indgået med forbrugere, andre fysiske personer eller SMV'er. Kreditservicevirksomheden og kreditkøberen bør overholde gældende EU-ret og national ret, og de nationale myndigheder i de enkelte medlemsstater bør have de nødvendige beføjelser til at føre effektivt tilsyn med deres aktiviteter.
- (44) Når en kreditkøber eller dennes repræsentant, der er udpeget i overensstemmelse med dette direktiv, skal udpege en kreditservicevirksomhed eller et kreditinstitut eller et ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, og vælger selv at forvalte og fyldestgøre rettigheder og forpligtelser i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, anses kreditkøberen, eller dennes repræsentant, der er udpeget i overensstemmelse med dette direktiv, for at være en kreditservicevirksomhed og bør derfor godkendes i henhold til dette direktiv.

- (45) Kreditkøbere, som benytter sig af tjenesteydelser fra kreditservicevirksomheder, fra kreditinstitutter eller fra ikke-kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, bør underrette de kompetente myndigheder i deres hjemland herom, således at de relevante kompetente myndigheder kan udøve deres tilsynsbeføjelser med hensyn til den adfærd, som kreditservicevirksomheden, kreditinstituttet eller ikke-kreditinstituttet, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU, udviser over for låntageren. Kreditkøbere bør også rettidigt underrette de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med dem, hvis de anvender en anden kreditservicevirksomhed, et andet kreditinstitut eller et andet ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med direktiv 2008/48/EF eller direktiv 2014/17/EU.
- (46) Kreditkøbere, som fyldestgør den erhvervede kreditaftale direkte, bør gøre dette i overensstemmelse med den lovgivning, der finder anvendelse på kreditaftalen, herunder de regler om forbrugerbeskyttelse, der gælder for låntager. Nationale regler, navnlig om håndhævelse af kontrakter, forbrugerbeskyttelse og strafferet finder fortsat anvendelse, og de kompetente myndigheder bør sikre, at disse kreditkøbere overholder sådanne bestemmelser på medlemsstaternes område.

- (47) For at lette håndhævelsen af de forpligtelser, der er fastsat i dette direktiv, hvis en kreditkøber ikke er hjemmehørende i Unionen eller ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til sin nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, bør det ved national ret til gennemførelse af dette direktiv fastsættes, at tredjelandskreditkøber ved overførsel af en kreditaftale udpeger en repræsentant, der er hjemmehørende i Unionen, eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til sin nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, som de kompetente myndigheder kan rette henvendelse til ud over eller i stedet for kreditkøber. Den pågældende repræsentant er ansvarlig for at opfylde de forpligtelser, der pålægges kreditkøbere i henhold til dette direktiv, uden at det berører forpligtelser, som er pålagt kreditservicevirksomheder. Kreditkøbere, der overfører misligholdte kreditaftaler, bør underrette den kompetente myndighed i hjemlandet to gange årligt og i aggregeret form om som minimum det samlede udestående beløb for de overførte kreditporteføljer samt om antallet og størrelsen af de kreditter, de omfatter, og om dette omfatter overførsel af kreditaftaler indgået med forbrugere. For hver portefølje, der overføres i én enkelt transaktion, bør de givne oplysninger omfatte identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller, hvor det er relevant, for dennes repræsentant i Unionen, eller, hvor dette ikke er muligt, kreditkøberens identitet og adresse samt, hvis det er relevant, oplysninger om dennes repræsentant i Unionen. De kompetente myndigheder bør, når som helst de finder det nødvendigt, kunne kræve, at oplysningerne i stedet gives kvartalsvis, herunder som følge af det høje antal transaktioner i en kriseperiode.

- (48) På nuværende tidspunkt er forskellige myndigheder ansvarlige for at meddele tilladelse til og føre tilsyn med kreditservicevirksomheder og kreditkøbere i medlemsstaterne, og det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne præciserer sådanne myndigheders rolle og tillægger dem tilstrækkelige beføjelser, navnlig fordi de muligvis får behov for at føre tilsyn med enheder, der leverer tjenesteydelser i andre medlemsstater. For at sikre et effektivt og forholdsmæssigt tilsyn i hele Unionen bør medlemsstaterne tillægge de kompetente myndigheder de beføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i henhold til dette direktiv, herunder beføjelse til at indhente de nødvendige oplysninger, til at efterforske mulige overtrædelser af dette direktiv, til at behandle låntageres klager og til at pålægge administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, herunder inddragelse af tilladelser. Hvis der pålægges sådanne administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder anvender dem på en forholdsmæssig måde og begrundet deres afgørelser, og at sådanne afgørelser derudover er underlagt domstolskontrol, herunder i tilfælde, hvor de kompetente myndigheder ikke handler inden for de fastsatte frister.

- (49) Bestemmelserne om overtrædelse af dette direktiv berører ikke en medlemsstats ret til at gribe ind i tilfælde af overtrædelser af national ret i relation til f.eks. forbrugerbeskyttelse, låntagerrettigheder eller kriminelle aktiviteter. I sådanne tilfælde er det de kompetente myndigheder i værtslandet og i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, der har kompetence til at afgøre, om der er sket en overtrædelse af national ret, og deres beføjelser er således ikke begrænsede af dette direktiv.
- (50) Kreditservicevirksomhederne bør etablere en effektiv mekanisme til behandling af klager fra låntagere, da resultaterne på sekundære markeder for kredit i vid udstrækning vil afhænge af, om de involverede enheder har et godt omdømme. Medlemsstaterne bør sikre, at de myndigheder, som er ansvarlige for at føre tilsyn med kreditkøbere og kreditservicevirksomheder, råder over effektive og lettilgængelige procedurer til behandling af klager fra låntagere.

- (51) Både Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/675¹ og (EU) 2018/1725² finder anvendelse, når personoplysninger behandles med henblik på dette direktiv. Når personoplysninger behandles med henblik på dette direktiv, bør der navnlig træffes foranstaltninger med henblik på at angive det præcise formål, henvise til det relevante retsgrundlag, opfylde de relevante sikkerhedskrav i forordning (EU) 2016/679 og respektere principperne om nødvendighed, proportionalitet, formålsbegrænsning og en gennemsigtig og rimelig dataopbevaringsperiode. Med henblik herpå foretrækkes en branchedækkende adfærdskodeks, som er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 40 i forordning (EU) 2016/679. Endvidere bør beskyttelse af personoplysninger gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger indgå i alle databehandlingssystemer, der udvikles og anvendes inden for rammerne af dette direktiv. Det administrative samarbejde og den gensidige bistand mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne bør ligeledes være i overensstemmelse med de regler om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679, og i overensstemmelse med nationale databeskyttelsesregler til gennemførelse af EU-retten.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (52) For at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse indeholder EU-retten og national ret en række rettigheder og beskyttelsesforanstaltninger i forbindelse med kreditaftaler, som en forbruger indrømmes. Disse rettigheder og beskyttelsesforanstaltninger gælder navnlig i forbindelse med forhandling og indgåelse af kreditaftalen, virksomheders anvendelse af urimelig handelspraksis over for forbrugerne som fastsat i direktiv 2005/29/EU og kreditaftalens opfyldelse eller misligholdelse. Dette er navnlig tilfældet i forbindelse med langsigtede forbrugerkreditaftaler, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 2014/17/EU, i forhold til forbrugerens ret til at frigøre sig helt eller delvist fra sine forpligtelser i henhold til en kreditaftale, før denne kreditaftale udløber, eller til at blive underrettet, via det europæiske standardiserede informationsblad (ESIS), hvis det er relevant, om den eventuelle overførsel af kreditaftalen til en kreditkøber. Låntagers rettigheder bør heller ikke ændres, hvis overførslen af kreditaftalen mellem et kreditinstitut og en kreditkøber sker i form af kontraktfornyelse. Som et generelt princip bør det sikres, at låntagere ikke er dårligere stillet efter overførsel af deres kreditaftale fra et kreditinstitut til en kreditkøber. Dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at anvende strengere bestemmelser for at beskytte låntagerne.
- (53) Uden at det berører andre forpligtelser i henhold til direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU og for at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse bør disse direktiver ændres med henblik på at sikre, at forbrugeren i god tid forud for eventuelle ændringer af vilkårene og betingelserne i en kreditaftale modtager en klar og udtømmende liste over sådanne ændringer, en tidsplan for deres gennemførelse og de nødvendige oplysninger om samt navn og adresse på den nationale myndighed, hvor forbrugeren kan indgive klager.

- (54) Oplysningerne vedrørende ændring af en kreditaftales vilkår og betingelser i henhold til direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, som indført ved de ændringer, der er fastsat i nærværende direktiv, bør ikke berøre nogen af de forbrugerrettigheder, der er fastsat i direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, herunder retten til information.
- (55) Den vægt, som EU-lovgiver lægger på forbrugerbeskyttelse i Rådets direktiv 93/13/EØF¹ og i direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, er ensbetydende med, at overdragelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen til en kreditkøber ikke på nogen måde bør indvirke på omfanget af den beskyttelse, der sikres forbrugerne i EU-retten. Kreditkøbere og kreditservicevirksomheder bør derfor overholde gældende EU-ret og national ret, som finder anvendelse på den oprindelige kreditaftale, og låntageren bør bevare det samme niveau af beskyttelse som fastsat i gældende EU-ret og national ret eller ved EU-lovvalgsregler eller nationale lovvalgsregler. Medlemsstaterne bør sikre, at låntageren ikke pålægges andre omkostninger i forbindelse med overførslen af kreditaftalen end dem, der allerede er omfattet af denne kreditaftale. For så vidt angår omkostninger, der pålægges forbrugere i tilfælde af misligholdelse, bør der foretages ændringer af direktiv 2008/48/EF, som pålægger medlemsstaterne at følge de samme bestemmelser som i direktiv 2014/17/EU om fastsættelse af lofter for gebyrer og sanktioner.

¹ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

- (56) For så vidt angår forbrugere bør direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU ændres ved nærværende direktiv for at fastsætte, at medlemsstaterne bør kræve, at kreditgivere har passende politikker og procedurer, der sikrer, at de, hvor det er relevant, tilskyndes til at udvise rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en tvangsauktion. Der bør tages hensyn til EBA's retningslinjer om restancer og tvangsauktion af 19. august 2015, EBA's retningslinjer for styring af misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelse fra den 31. oktober 2018 og til EBA's retningslinjer om misligholdte lån fra marts 2017. Når kreditgivere beslutter, hvilke kreditlempelser der skal træffes, bør de tage hensyn til forbrugerens individuelle forhold, forbrugerens interesser og rettigheder og forbrugerens evne til at tilbagebetale kreditten, herunder navnlig hvis kreditaftalen er sikret ved pant i fast ejendom til beboelse, som er forbrugerens primære bopæl. Kreditlempelser bør kunne bestå af visse indrømmelser til låntageren, såsom hel eller delvis refinansiering af en kreditaftale eller en ændring af dens eksisterende vilkår og betingelser, herunder bl.a. en forlængelse af dens løbetid, en ændring af typen af kreditaftale, en udskydelse af betalingen af hele eller dele af afdraget i en periode, en ændring i rentesatsen, et tilbud om betalingsfrihed i en periode, delvis tilbagebetaling, valutaomregninger, delvis eftergivelse og gældskonsolidering. Medlemsstaterne bør have indført passende kreditlempelsesforanstaltninger på nationalt plan. Listen over kreditlempelsesforanstaltninger i dette direktiv, som ændringer af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, er ikke udtømmende, og medlemsstaterne kan derfor frit fastsætte yderligere foranstaltninger.

Det står ligeledes medlemsstaterne frit for ikke at indføre en specifik foranstaltning, hvis dette er fastsat på nationalt plan, så længe der stadig er et rimeligt antal foranstaltninger til rådighed. Hvis der efter tvangsauktionsprocedurerne stadig består udestående gæld, bør medlemsstaterne sikre beskyttelsen af et eksistensminimum og træffe foranstaltninger til at lette tilbagebetaling af gæld og samtidig undgå overdreven gældssætning over længere tid. I hvert fald bør medlemsstaterne, når den pris, der opnås for den faste ejendom til beboelse, påvirker det beløb, som forbrugeren skylder, opfordre kreditgivere til at træffe rimelige foranstaltninger til at opnå den bedst mulige pris for den tvangsauktionerede faste ejendom til beboelse afhængigt af markedsbetingelserne. Medlemsstaterne bør ikke forhindre parterne i en kreditaftale i udtrykkeligt at aftale, at overførslen af sikkerhedsstillelsen til kreditgiver er tilstrækkelig til at tilbagebetale kreditten, navnlig når kreditten er sikret ved forbrugers primære bopæl.

- (57) For at sikre, at forbrugerbeskyttelsesniveauet ikke påvirkes, hvis en kreditgivers rettigheder i henhold til en realkreditaftale eller selve kreditaftalen overdrages til tredjemand, bør der indføres en ændring af direktiv 2014/17/EU for at fastslå, at forbrugeren i tilfælde af overdragelse af kredit, der er omfattet af nævnte direktiv, har ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for kreditkøber, som han kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver, og til at blive underrettet om overførslen.

- (58) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder EU-lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (59) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav en udtalelse den 24. januar 2019.
- (60) Kommissionen bør evaluere, om dette direktiv anvendes effektivt, i takt med at etableringen af et indre sekundært marked for misligholdte kreditaftaler med et højt forbrugerbeskyttelsesniveau udvikler sig. Kommissionen har gode forudsætninger for at analysere specifikke grænseoverskridende spørgsmål, som ikke kan identificeres eller håndteres ordentligt af de enkelte medlemsstater, såsom risikoen for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der kan opstå i forbindelse med kreditserviceaktiviteter og kreditkøberes aktiviteter og samarbejdet mellem kompetente myndigheder fra forskellige medlemsstater. Det er derfor hensigtsmæssigt, at Kommissionen i sin gennemgang af dette direktiv også bør medtage en grundig vurdering af de risici for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er forbundet med de aktiviteter, der udføres af kreditservicevirksomheder og kreditkøbere og det administrative samarbejde mellem de kompetente myndigheder.

¹ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (61) Målene for dette direktiv, nemlig at forbedre udviklingen af sekundære markeder for misligholdte lån i Unionen, samtidig med at der sikres en yderligere styrket beskyttelse af låntagere, navnlig forbrugere, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Afsnit I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastlægges der fælles rammer og krav vedrørende:

- a) kreditservicevirksomheder for en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen, og som handler på vegne af en kreditkøber
- b) kreditkøbere af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen.

Artikel 2
Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på:
 - a) kreditservicevirksomheder, der handler på vegne af en kreditkøber i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret
 - b) kreditkøbere af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret.
2. Hvad angår kreditaftaler, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde, berører dette direktiv hverken de aftaleretlige eller de civilretlige principper i henhold til national ret med hensyn til overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, eller beskyttelsen af forbrugerne eller låntagerne, jf. navnlig forordning (EF) nr. 593/2008, forordning (EU) nr. 1215/2008, direktiv 93/13/EØF, 2008/48/EF, Rådets direktiv 2014/17/EØF og bestemmelserne i national ret til gennemførelse heraf eller andre relevante bestemmelser i EU-retten og national ret vedrørende forbrugerbeskyttelse og låntageres rettigheder.

3. Dette direktiv berører ikke de restriktioner i medlemsstaternes nationale lovgivning, som vedrører overførslen af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som ikke er forfalden eller er forfalden med færre end 90 dage, eller som ikke er blevet opsagt i overensstemmelse med national civilret,
4. Dette direktiv berører ikke kravene i medlemsstaternes nationale ret vedrørende serviceringen af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, når kreditkøberen er en securitisationsenhed med særligt formål som defineret i artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402¹, så længe denne nationale ret:
 - a) ikke påvirker forbrugerbeskyttelsesniveauet i dette direktiv
 - b) sikrer, at de kompetente myndigheder modtager de nødvendige oplysninger fra kreditservicevirksomheder.
5. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende:
 - a) servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, der udføres af:
 - i) et kreditinstitut etableret i Unionen

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

- ii) en forvalter af en alternativ investeringsfond (FAIF), der har opnået tilladelse eller er blevet registreret i overensstemmelse med direktiv 2011/61/EU, eller et administrationsselskab eller et investeringsselskab, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF, forudsat at investeringsselskabet ikke har udpeget et administrationsselskab i henhold til nævnte direktiv på vegne af den fond, den forvalter
 - iii) et ikke-kreditinstitut, der er underlagt tilsyn af en kompetent myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 20 i direktiv 2008/48/EF eller artikel 35 i direktiv 2014/17/EU, når de udfører aktiviteter i den pågældende medlemsstat
- b) servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, som ikke er udstedt af et kreditinstitut etableret i Unionen, medmindre kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller selve kreditaftalen erstattes af en kreditaftale udstedt af et sådant kreditinstitut
 - c) køb af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale, der foretages af et kreditinstitut etableret i Unionen
 - d) overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, der foretages inden den i artikel 32, stk. 2, første afsnit, omhandlede dato.

6. Medlemsstaterne kan undtage servicering af en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller af selve kreditaftalen, der udføres af offentlige notarer og fogeder som defineret i national ret eller advokater som defineret i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF¹, fra anvendelsen af dette direktiv, når de udfører kreditserviceringsaktiviteter som led i deres erhverv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013
- 2) "kreditgiver": et kreditinstitut, som har udstedt en kredit, eller en kreditkøber
- 3) "låntager": en juridisk eller fysisk person, som har indgået en kreditaftale med et kreditinstitut, herunder dettes juridiske efterfølger eller rettighedserhverver
- 4) "kreditaftale": en aftale, det være sig i sin oprindeligt udstedte, i ændret eller i erstattet form, hvorved et kreditinstitut yder en kredit i form af henstand med betalingen, lån eller anden tilsvarende form for finansiel facilitet

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået (EFT L 77 af 14.3.1998, s. 36).

- 5) "kreditserviceaftale": en skriftlig aftale, der er indgået mellem en kreditkøber og en kreditservicevirksomhed, om de tjenesteydelser, som kreditservicevirksomheden skal levere på kreditkøberens vegne
- 6) "kreditkøber": enhver anden fysisk eller juridisk person end et kreditinstitut, som køber en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale som led i udøvelsen af sin erhvervmæssige virksomhed i overensstemmelse med gældende EU-ret og national ret
- 7) "kreditserviceleverandør": tredjemand, som anvendes af en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditserviceringsaktiviteterne
- 8) "kreditservicevirksomhed": en juridisk person, der som led i sin erhvervmæssige virksomhed forvalter og fyldestgør rettigheder og forpligtelser i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på vegne af en kreditkøber, og som udfører mindst én eller flere kreditserviceringsaktiviteter
- 9) "kreditserviceringsaktiviteter": en eller flere af følgende aktiviteter:
 - a) opkrævning eller inddrivelse af ethvert skyldigt beløb fra låntageren i tilknytning til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen i overensstemmelse med national ret

- b) genforhandling med låntageren i overensstemmelse med kravene i den nationale ret af de vilkår og betingelser, der er knyttet til en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen, i overensstemmelse med de instrukser, som kreditkøberen har givet, hvis kreditservicevirksomheden ikke er en "kreditformidler" som defineret i artikel 3, litra f), i direktiv 2008/48/EF eller i artikel 4, nr. 5), i direktiv 2014/17/EU
 - c) behandling af eventuelle klager i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen
 - d) oplysning til låntageren om enhver ændring i rentesatser, omkostninger eller forfaldne betalinger i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen
- 10) "hjemland": for kreditservicevirksomhedens vedkommende, den medlemsstat, hvor den har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende, eller for en kreditkøbers vedkommende, den medlemsstat, hvor kreditkøberen eller dennes repræsentant er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til den nationale ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende
- 11) "værtsland": en anden medlemsstat end hjemlandet, hvor en kreditservicevirksomhed har etableret en filial eller hvor den udfører kreditserviceringsaktiviteter, og under alle omstændigheder hvor låntageren er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende

- 12) "forbruger": en fysisk person, der i forbindelse med kreditaftaler, som er omfattet af dette direktiv, ikke handler som led i sin erhvervsmæssige virksomhed
- 13) "misligholdt kreditaftale": en kreditaftale, der er klassificeret som en misligholdt eksponering i overensstemmelse med artikel 47a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Afsnit II

Kreditservicevirksomheder

Kapitel I

Tilladelse til kreditservicevirksomheder

Artikel 4

Generelle krav

1. Medlemsstaterne kræver, at en kreditservicevirksomhed opnår tilladelse i hjemlandet, før den påbegynder sine aktiviteter på deres område i overensstemmelse med kravene i de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
2. Medlemsstaterne tillægger de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til artikel 21, stk. 3, beføjelse til at give en tilladelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 5
Betingelser for godkendelsen

1. Uden at det berører artikel 6 fastlægger medlemsstaterne følgende krav for meddelelse af tilladelse, jf. artikel 4, stk. 1:
 - a) ansøgeren er en juridisk person som omhandlet i artikel 54 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og dens vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis ansøgeren i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, dens hovedkontor ligger i den medlemsstat, hvor ansøgeren søger om tilladelse
 - b) medlemmerne af ansøgerens ledelses- eller administrationsorgan har et tilstrækkeligt godt omdømme, hvilket dokumenteres ved at:
 - i) de har en ren straffeattest eller en anden tilsvarende national attest med hensyn til relevante strafbare handlinger, navnlig de der vedrører formue, finansielle tjenesteydelser og aktiviteter, hvidvask af penge, åger, svig, skattekriminalitet, overtrædelse af tavshedspligten eller den fysiske integritet og også vedrørende enhver anden lovovertrædelse i henhold til lovgivningen om virksomheder, konkurs, insolvens eller forbrugerbeskyttelse
 - ii) de kumulative virkninger af mindre hændelser ikke indvirker på deres gode omdømme
 - iii) de altid har været gennemsigtige, åbne og samarbejdsvillige i deres tidligere forretningsforbindelser med tilsyns- og reguleringsmyndigheder

- iv) de ikke er omfattet af en igangværende insolvensbehandling eller tidligere har været erklæret konkurs, medmindre de har genvundet deres fulde ret til erhvervsudøvelse i overensstemmelse med national ret
- c) ansøgerens ledelses- eller administrationsorgan som helhed har den fornødne viden og erfaring til at udøve virksomhed på en kompetent og ansvarlig måde
- d) de personer, som besidder kvalificerede andele i ansøgeren i den i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning, har et tilstrækkeligt godt omdømme, hvilket dokumenteres ved opfyldelse af de i dette stykkes litra b), nr. i) og iv), fastsatte krav
- e) ansøgeren har robuste governanceordninger og passende interne kontrolmekanismer, herunder procedurer for risikostyring og regnskabsmæssig praksis, til sikring af, at låntagerrettigheder og lovgivningen om kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen samt forordning (EU) 2016/679 overholdes
- f) ansøgeren anvender en passende politik til sikring af, at regler om beskyttelse overholdes, og af, at låntagerne behandles på en fair og omhyggelig måde, herunder under hensyntagen til deres finansielle situation og behovet for henvisning til gældsrådgivning eller sociale tjenesteydere, hvis der er adgang til sådanne
- g) ansøgeren har indført passende og særlige interne procedurer til sikring af, at klager fra låntagere registreres og behandles

- h) ansøgeren har indført tilstrækkelige procedurer til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, hvis nationale bestemmelser, der gennemfører direktiv (EU) 2015/849, udpeger kreditservicevirksomheder som forpligtede enheder med henblik på at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
 - i) ansøgeren i medfør af den gældende nationale ret er underlagt rapporterings- og offentliggørelseskrav.
2. EBA udsteder efter høring af alle relevante interessenter og under hensyntagen til alle involverede interesser retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for de krav, der er fastsat i stk. 1, litra c), i denne artikel.
3. De kompetente myndigheder i hjemlandet nægter at give den i artikel 4, stk. 1, omhandlede tilladelse, hvis ansøgeren ikke overholder kravene i stk. 1 i nærværende artikel og, hvis det er relevant i artikel 6, stk. 2, litra a).

Artikel 6

Retten til at opbevare midler

1. Medlemsstaterne afgør, om kreditservicevirksomheder, når de udfører kreditsejersaktiviteter på deres område, enten har
- a) tilladelse til at modtage og opbevare midler fra låntagere med henblik på at overføre disse midler til kreditkøbere, eller
 - b) forbud mod at modtage midler og opbevare midler fra låntagere.

2. I tilfælde, hvor kreditservicevirksomheder har tilladelse til at modtage og opbevare midler fra låntagere i henhold til stk. 1, litra a), skal medlemsstaterne:
- a) i tillæg til de krav til meddelelse af tilladelse, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, fastsætte et krav om, at ansøgeren har en særskilt konto i et kreditinstitut, hvor alle midler, der modtages fra låntagere, skal krediteres og opbevares, indtil de kanaliseres videre til den pågældende kreditkøber på de betingelser, der er aftalt med kreditkøberen
 - b) sikre, at disse midler i overensstemmelse med national ret i kreditkøbernes interesse er beskyttet mod krav fra kreditservicevirksomheders øvrige kreditgivere, navnlig i tilfælde af insolvens
 - c) fastslå, at når en låntager foretager en betaling til en kreditservicevirksomhed for helt eller delvist at tilbagebetale de skyldige beløb i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, anses denne betaling for at være blevet betalt til kreditkøberen
 - d) kræve, at en kreditservicevirksomhed som en bekræftelse på at have modtaget midler afleverer en kvittering eller et frigørelsesbrev på papir eller på et andet varigt medium, når kreditservicevirksomheden modtager midler fra låntageren.
3. Hvis en kreditservicevirksomhed ikke har til hensigt at modtage og opbevare midler fra låntagere som led i sin forretningsmodel, anfører kreditservicevirksomheden dette i sin ansøgning om den i artikel 4, stk. 1, omhandlede tilladelse. I sådanne tilfælde finder kravene fastsat i overensstemmelse med denne artikels stk. 2, litra a), ikke anvendelse.

Artikel 7

Procedure for meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder

1. Medlemsstaterne etablerer en procedure for meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomheder, således at en ansøger kan indgive en ansøgning og fremlægge alle de oplysninger, der er nødvendige, for at den kompetente myndighed i hjemlandet kan kontrollere, om ansøgeren opfylder alle betingelserne i de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 5, stk. 1, og, hvor det er relevant, i artikel 6, stk. 2, litra a).
2. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning om tilladelse fra kreditservicevirksomheder skal ledsages af følgende:
 - a) dokumentation for ansøgerens retlige status og en kopi af dennes stiftelsesdokument og virksomhedens vedtægter
 - b) adresse på ansøgerens hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted
 - c) identiteten på de af medlemmerne af ansøgerens ledelses- eller administrationsorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele i den i artikel 4, stk. 1, nr. 36, i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning
 - d) dokumentation for, at ansøgeren opfylder betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra b) og c)

- e) dokumentation for, at de personer, som besidder kvalificerede andele i den i artikel 4, stk. 1, nr. 36, i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning opfylder betingelserne i nærværende direktivs artikel 5, stk. 1, litra d)
 - f) dokumentation for governanceordningerne og de interne kontrolmekanismer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra e)
 - g) dokumentation for den politik, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra f)
 - h) dokumentation for de interne procedurer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra g)
 - i) dokumentation for de procedurer, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra h)
 - j) hvis det er relevant, dokumentation for, at der findes en særskilt konto i et kreditinstitut, jf. artikel 6, stk. 2, litra a)
 - k) eventuelle outsourcingaftaler som omhandlet i artikel 12, stk. 1.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet inden for 45 arbejdsdage fra modtagelsen af ansøgningen om tilladelse vurderer, om den pågældende ansøgning er fuldstændig.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet inden for 90 dage fra modtagelsen af en fuldstændig ansøgning eller, hvis ansøgningen om tilladelse anses for at være ufuldstændig, af de krævede oplysninger, oplyser ansøgeren om, hvorvidt tilladelsen er meddelt eller nægtet, og giver en begrundelse for afslaget.

5. Medlemsstaterne sikrer, at en ansøger har ret til domstolsprøvelse, i tilfælde hvor de kompetente myndigheder i hjemlandet enten beslutter at nægte tilladelse i henhold til artikel 5, stk. 3, samt også i tilfælde, hvor de inden for den i stk. 4 i nærværende artikel omhandlede tidsfrist undlader at træffe en afgørelse i forbindelse med ansøgningen.

Artikel 8

Inddragelse af tilladelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet har de nødvendige tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser i overensstemmelse med artikel 22, således at de kan inddrage den meddelte tilladelse til en kreditservicevirksomhed, hvis en sådan kreditservicevirksomhed gør ét af følgende:
- a) ikke udnytter tilladelsen i 12 måneder efter meddelelsen heraf
 - b) udtrykkeligt giver afkald på tilladelsen
 - c) ophører med kreditserviceaktiviteter i mere end 12 måneder
 - d) har erhvervet en tilladelse på grundlag af falske erklæringer eller andre uretmæssige midler
 - e) ikke længere opfylder de i artikel 5, stk. 1, og, hvor det er relevant, i artikel 6, stk. 2, litra a), fastsatte krav for meddelelse af tilladelse som kreditservicevirksomhed

f) begår en alvorlig overtrædelse af de gældende regler, herunder de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, eller af andre forbrugerbeskyttelsesregler, herunder gældende regler i værtslandet og i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet.

2. Hvis en tilladelse inddrages i henhold til nærværende artikels stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at de kompetente myndigheder i hjemlandet straks underretter de kompetente myndigheder i værtslandet, hvis kreditservicevirksomheden leverer tjenesteydelser i henhold til artikel 13, og også de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke er værtslandet og hjemlandet.

Artikel 9

Register over kreditservicevirksomheder med tilladelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder etablerer og ajourfører som minimum en liste eller, hvor dette anses for mere hensigtsmæssigt, et nationalt register over alle kreditservicevirksomheder med tilladelse til at levere tjenesteydelser inden for deres område, herunder kreditservicevirksomheder, der leverer tjenesteydelser i henhold til artikel 13.

EBA udarbejder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med udarbejdelse og ajourføring af sådanne lister eller registre, som præciserer, hvilke typer oplysninger de omfatter, med henblik på at sikre lige konkurrencevilkår i hele Unionen og gennemsigtighed for kreditkøbere og låntagere.

2. Listen eller registret, der er omhandlet i stk. 1, gøres offentlig tilgængeligt online på de kompetente myndigheders websted og opdateres regelmæssigt.
3. Hvis en tilladelse inddrages i henhold til artikel 8, opdaterer de kompetente myndigheder hurtigst muligt listen eller registret, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 10

Forhold til låntagere, meddelelse om overførsel og efterfølgende meddelelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditkøbere og creditservicevirksomheder i deres forhold til låntagere:
 - a) handler i god tro, redeligt og professionelt
 - b) giver oplysninger til låntagere, som ikke er vildledende, uklare eller falske
 - c) respekterer og beskytter låntageres personoplysninger og privatliv
 - d) kommunikere med låntagere på en måde, der ikke udgør chikane, tvang eller utilbørlig påvirkning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditkøberen eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller kreditservicevirksomheden, når en af disse er udpeget til at udføre kreditserveringsaktiviteter, efter enhver overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber og altid forud for den første inddrivelse af gæld, men også når låntageren anmoder herom, sender låntageren en meddelelse på papir eller på et andet varigt medium, der som minimum omfatter følgende:
- a) oplysninger om overførslen, der fandt sted, herunder datoen for overførslen
 - b) identifikation af og kontaktoplysninger for kreditkøberen
 - c) identifikation af og kontaktoplysninger for kreditservicevirksomheden eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), når en af disse er udpeget
 - d) dokumentation for meddelelse af tilladelse til en kreditservicevirksomhed i medfør af artikel 7, når en sådan er udpeget
 - e) hvor det er relevant, identiteten af og kontaktoplysninger for kreditserviceleverandøren
 - f) en tydelig angivelse af et kontaktpunkt hos kreditkøberen eller, hos den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller hos kreditservicevirksomheden, hvis der er udpeget en sådan til at udføre kreditserveringsaktiviteter, og, hvor det er relevant, hos kreditserviceleverandøren, hvorfra der kan indhentes oplysninger, når det er nødvendigt

- g) oplysninger om de beløb, som låntager skylder på tidspunktet for meddelelsen, med angivelse af, hvad der skal betales i kapital, renter, gebyrer og andre tilladte omkostninger
- h) en erklæring om, at al relevant EU-ret og national ret vedrørende navnlig håndhævelsen af kontrakter, forbrugerbeskyttelse, låntagers rettigheder og strafferet fortsat finder anvendelse
- i) navn, adresse og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor låntageren er hjemmehørende eller har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende, og hvortil låntageren kan indgive en klage.

Den meddelelse, der er fastsat i første afsnit, skal affattes på et sprog, der er klart og forståeligt for den brede offentlighed.

- 3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditkøberen eller, den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller kreditservicevirksomheden, når en af disse er udpeget til at udføre kreditserviceringsaktiviteter, i al efterfølgende kommunikation med låntageren omfatter de oplysninger, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, litra f), undtagen hvis det er den første meddelelse efter udpegelsen af en ny kreditservicevirksomhed, i hvilket tilfælde oplysningerne fastsat i nærværende artikels stk. 2, litra c) og d), også skal medtages.
- 4. Stk. 2 og 3 berører ikke eventuelle yderligere krav vedrørende meddelelser, der er fastsat i anden gældende EU-ret eller national ret.

Artikel 11

Aftaleforholdet mellem en kreditservicevirksomhed og en kreditkøber

1. Når en kreditkøber ikke selv udfører kreditserveringsaktiviteter, sikrer medlemsstaterne, at den udpegede kreditservicevirksomhed leverer sine tjenesteydelser med hensyn til forvaltning og håndhævelse af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale på grundlag af en kreditserviceaftale med kreditkøberen.
2. Den i stk. 1 omhandlede kreditserviceaftale skal indeholde følgende:
 - a) en udførlig beskrivelse af de kreditserveringsaktiviteter, som kreditservicevirksomheden skal udføre
 - b) størrelsen af kreditservicevirksomhedens vederlag, eller hvordan dette vederlag skal beregnes
 - c) en præcisering af, i hvilket omfang kreditservicevirksomheden kan repræsentere kreditkøberen i relation til låntager
 - d) et tilsagn fra parterne om, at de vil overholde de bestemmelser i EU-retten og national ret, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller til selve kreditaftalen, herunder med hensyn til forbruger- og databeskyttelse
 - e) en klausul, der kræver, at låntagere behandles på en fair og omhyggelig måde.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede kreditserviceaftale indeholder et krav om, at kreditservicevirksomheden underretter kreditkøberen forud for outsourcing af en hvilken som helst af sine kreditserveringsaktiviteter.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden opbevarer og fører følgende fortegnelser i mindst fem år fra den dato, hvor den i stk. 1 omhandlede kreditserviceaftale bringes til ophør, eller frem til udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist, der gælder i hjemlandet, i begge tilfælde dog højst i 10 år:
 - a) relevant korrespondance med såvel kreditkøber som låntager på de betingelser, der er fastsat i gældende national ret
 - b) relevante anvisninger fra kreditkøber vedrørende en kreditgivers rettigheder i henhold til hver misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som den forvalter og fuldbyrder på vegne af denne kreditkøber på de betingelser, der er fastsat i gældende national ret
 - c) kreditserviceaftalen.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden gør de i stk. 4 omhandlede fortegnelser tilgængelige for de kompetente myndigheder efter anmodning.

Artikel 12

Kreditservicevirksomhedens outsourcing

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, der anvender en kreditserviceleverandør til at udføre en hvilken som helst af kreditserviceringsaktiviteterne, fortsat er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle forpligtelser i henhold til bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv. Outsourcing af nævnte kreditserviceringsaktiviteter sker på følgende betingelser:
 - a) der indgås en skriftlig outsourcing aftale mellem kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren, i henhold til hvilken kreditserviceleverandøren er forpligtet til at overholde de gældende retlige bestemmelser, herunder de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv og den relevant EU-ret eller nationale ret, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen
 - b) outsourcing til en kreditserviceleverandør af alle kreditserviceringsaktiviteter på samme tid er forbudt
 - c) aftaleforholdet mellem kreditservicevirksomheden og kreditkøberen og kreditservicevirksomhedens forpligtelser over for kreditkøberen eller over for långiveren ændres ikke ved en outsourcingaftale med kreditserviceleverandøren

- d) en kreditservicevirksomheds forpligtelse til at opfylde kravene i dens tilladelse, jf. artikel 5, stk. 1, berøres ikke af outsourcingen af nogle af dens kreditserviceringsaktiviteter
- e) outsourcing til kreditserviceleverandøren berører ikke de kompetente myndigheders tilsyn med en kreditservicevirksomhed i overensstemmelse med artikel 14 og 21
- f) kreditservicevirksomheden har direkte adgang til alle relevante oplysninger vedrørende de kreditserviceringsaktiviteter, der er outsourcet til kreditserviceleverandøren
- g) når outsourcingaftalen er ophørt, har kreditservicevirksomheden den fornødne ekspertviden og de fornødne ressourcer, således at den er i stand til at levere de outsourcede kreditserviceringsaktiviteter.

Outsourcingen af kreditserviceringsaktiviteter må ikke foretages på en sådan måde, at kvaliteten af kreditservicevirksomhedens interne kontrol, eller soliditeten eller kontinuiteten af dens kreditserviceringsaktiviteter forringes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet og, hvor det er relevant, værtslandet forud for outsourcing af sine kreditserviceringsaktiviteter i overensstemmelse med stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden opbevarer og fører fortegnelser over relevante anvisninger til kreditserviceleverandøren i overensstemmelse med betingelserne i gældende national ret og den i stk. 1 omhandlede outsourcingaftale i en periode på mindst fem år fra den dato, hvor outsourcingaftalen bringes til ophør, eller frem til udløbet af den lovbestemte forældelsesfrist, der gælder i hjemlandet, i begge tilfælde dog højst i 10 år.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden og kreditserviceleverandøren gør de i stk. 3 omhandlede oplysninger tilgængelige for de kompetente myndigheder efter anmodning.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditserviceleverandøren ikke må modtage og besidde midler fra låntagere.

Kapitel II

Kreditserviceringsaktiviteter på tværs af grænser

Artikel 13

Fri udveksling af kreditserviceringsaktiviteter i et værtsland

1. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, som har opnået tilladelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i et hjemland, har ret til i Unionen at levere de tjenesteydelser, der er omfattet af nævnte tilladelse, uden at dette berører eventuelle begrænsninger og krav, der er fastsat i værtslandets nationale ret i overensstemmelse med dette direktiv, herunder, hvis det er relevant, et forbud mod at modtage og opbevare midler fra låntagere, som ikke er knyttet til andre krav om meddelelse af tilladelse til kreditservicevirksomhed, eller krav, der er fastlagt for genforhandling af betingelser og vilkår i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller i selve kreditaftalen.
2. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed, der har opnået en tilladelse i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i et hjemland og agter at levere tjenesteydelser i et værtsland, oplyser den kompetente myndighed i hjemlandet om følgende:
 - a) det værtsland, hvor kreditservicevirksomheden agter at levere tjenesteydelser, og, hvis kreditservicevirksomheden allerede har kendskab til disse oplysninger, den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne er forskellig fra værtslandet og hjemlandet

- b) hvis det er relevant, adressen på den filial af kreditservicevirksomheden, der er etableret i værtslandet
- c) hvis det er relevant, identiteten og adressen på kreditserviceleverandøren i værtslandet
- d) identiteten på de personer, der er ansvarlige for styring af kreditserveringsaktiviteterne i værtslandet
- e) i givet fald, nærmere oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet for at tilpasse kreditservicevirksomhedens interne procedurer, governanceordninger og interne kontrolmekanismer med henblik på at sikre overholdelse af den lovgivning, som finder anvendelse på en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen
- f) en beskrivelse af den procedure, der er indført med henblik på at overholde de bestemmelser til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, med hvilke værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, der gennemfører direktiv (EU) 2015/849, udpeger kreditservicevirksomheder som forpligtede enheder med henblik på at forebygge og bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- g) at kreditservicevirksomheden har mulighed for at kommunikere på værtslandets sprog eller på det sprog, kreditaftalen er udfærdiget på, eller ej
- h) hvorvidt kreditservicevirksomheden er autoriseret i sit hjemland til at modtage og besidde midler fra låntagere eller ej.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler senest 45 arbejdsdage efter modtagelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, disse oplysninger til de kompetente myndigheder i værtslandet, som straks bekræfter modtagelsen heraf. De kompetente myndigheder i hjemlandet oplyser derefter kreditservicevirksomheden om, på hvilken dato oplysningerne blev meddelt de kompetente myndigheder i hjemlandet, og på hvilken dato disse kompetente myndigheder bekræftede modtagelsen af oplysningerne. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler også alle de i stk. 2 omhandlede oplysninger til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne er forskellig fra værtslandet og hjemlandet.
4. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditservicevirksomhed har ret til domstolsprøvelse, hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet undlader at meddele de i stk. 2 omhandlede oplysninger.
5. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheden kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser i værtslandet fra det tidligste af følgende tidspunkter:
 - a) ved modtagelsen af meddelelsen fra værtslandets kompetente myndigheder om, at den meddelelse, der er omhandlet i stk. 3, er modtaget
 - b) hvis der ikke er modtaget nogen meddelelse som omhandlet i nærværende stykkes litra a), efter udløbet af to måneder fra datoen for indgivelsen af alle de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 til de kompetente myndigheder i værtslandet.

6. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditsevirsomhed oplyser den kompetente myndighed i hjemlandet om eventuelle efterfølgende ændringer i de oplysninger, der kræves meddelt i henhold til stk. 2. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i stk. 3, 4 og 5.
7. Medlemsstaterne sikrer, at værtslandets kompetente myndigheder i den liste eller det register, der er omhandlet i artikel 9, opfører kreditsevirsomheder med tilladelse til at foretage kreditsejiceringsaktiviteter på deres område samt nærmere oplysninger om hjemlandet.

Artikel 14

Tilsyn med kreditsevirsomheder, som leverer tjenesteydelser på tværs af grænser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet undersøger og vurderer, om en kreditsejiceringsaktiviteter, som leverer tjenesteydelser i et værtsland, løbende overholder kravene i dette direktiv.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet har beføjelser til at føre tilsyn med, undersøge og pålægge kreditsevirsomheder administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger for så vidt angår kravene i dette direktiv, når de udfører deres kreditsejiceringsaktiviteter i et værtsland.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet giver de kompetente myndigheder i værtslandet meddelelse om de foranstaltninger, der er truffet i forhold til kreditsevirsomheden og, hvor det er relevant, i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne er forskellig fra værtslandet og hjemlandet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet i tilfælde, hvor en kreditservicevirksomhed udfører kreditsericeringsaktiviteter i et værtsland, og, hvor det er relevant, i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne er forskellig fra værtslandet og hjemlandet, samarbejder tæt om udførelsen af deres funktioner og opgaver, særlig i forbindelse med gennemførelsen af kontroller, undersøgelser og inspektioner på stedet.
5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ved udførelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til dette direktiv anmoder de kompetente myndigheder i værtslandet om assistance i forbindelse med gennemførelsen af en inspektion på stedet i en filial, som er etableret i et værtsland, eller hos en kreditserviceleverandør, som er udpeget i et værtsland. Kontrollen på stedet af en filial eller en kreditserviceleverandør udføres i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor kontrollen foretages.
6. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de kompetente myndigheder i værtslandet har beføjelser til at træffe afgørelse om, hvilke foranstaltninger det er mest hensigtsmæssigt at træffe i hvert enkelt tilfælde for at imødekomme anmodningen om assistance fra de kompetente myndigheder i hjemlandet.
7. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet beslutter at gennemføre inspektioner på stedet på vegne af de kompetente myndigheder i hjemlandet, skal de hurtigst muligt oplyse de kompetente myndigheder i hjemlandet om resultaterne heraf.

8. De kompetente myndigheder i værtslandet kan på eget initiativ gennemføre kontroller, inspektioner og undersøgelser for så vidt angår kreditserviceringsaktiviteter, som en kreditservicevirksomhed med tilladelse i et hjemland foretager på deres område. De kompetente myndigheder i værtslandet skal hurtigst muligt oplyse de kompetente myndigheder i hjemlandet om resultaterne af disse kontroller, inspektioner og undersøgelser.
9. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet i tilfælde, hvor de har dokumentation for, at en kreditservicevirksomhed, som udfører kreditserviceringsaktiviteter på deres område, som fastsat i artikel 13, har overtrådt de gældende regler, herunder forpligtelserne i medfør af de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv, fremsender denne dokumentation til de kompetente myndigheder i hjemlandet og anmoder om, at de træffer de nødvendige foranstaltninger, uden at dette berører værtslandets kompetente myndigheds tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser over for kreditservicevirksomheden i henhold til national ret, navnlig beføjelser, der gælder for kreditten eller kreditaftalen.
10. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, såfremt den er forskellig fra værtslandet og hjemlandet, i tilfælde hvor de har dokumentation for, at en kreditservicevirksomhed har overtrådt forpligtelserne i medfør af dette direktiv eller i de nationale bestemmelser, der finder anvendelse på kreditten eller kreditaftalen, fremsender denne dokumentation til de kompetente myndigheder i hjemlandet og anmoder om, at de træffer de nødvendige foranstaltninger, uden at dette berører de tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne er forskellig fra værtslandet og hjemlandet.

11. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet til de kompetente myndigheder i værtslandet, som videresendte dokumentationen, senest to måneder efter den i stk. 9 omhandlede anmodning meddeler nærmere oplysninger om administrative eller andre procedurer, som måtte være blevet indledt i forbindelse med den af værtslandet fremlagte dokumentation, om administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, som måtte være blevet iværksat over for kreditservicevirksomheden, eller en begrundet afgørelse for, at der ikke er iværksat foranstaltninger. Hvis der er indledt en procedure, orienterer de kompetente myndigheder i hjemlandet regelmæssigt de kompetente myndigheder i værtslandet om status herfor.
12. Hvis en kreditservicevirksomhed fortsat overtræder de gældende regler, herunder sine forpligtelser i medfør af dette direktiv, sikrer medlemsstaterne, efter at værtslandets kompetente myndigheder har underrettet hjemlandet herom, at de kompetente myndigheder i værtslandet har ret til at pålægge passende administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger for at sikre overholdelse af dette direktiv, når et af følgende forhold gør sig gældende:
- a) kreditservicevirksomheden har ikke truffet passende og effektive foranstaltninger til at afhjælpe overtrædelsen inden for en rimelig frist, eller
 - b) i hastetilfælde, hvor øjeblikkelig handling er nødvendig for at imødegå en alvorlig trussel mod låntagernes kollektive interesser.

De kompetente myndigheder i værtslandet kan pålægge de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, uanset eventuelle administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der allerede er pålagt af de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De kompetente myndigheder i værtslandet kan desuden forbyde yderligere aktiviteter for en kreditservicevirksomhed, der overtræder de gældende regler, herunder dennes forpligtelser i medfør af dette direktiv, indtil den kompetente myndighed i hjemlandet har truffet en passende afgørelse, eller kreditservicevirksomheden har truffet foranstaltninger til at afhjælpe overtrædelsen af reglerne.

Afsnit III

Kreditkøbere

Artikel 15

Ret til oplysninger vedrørende en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale

1. Medlemsstaterne sikrer, at et kreditinstitut giver en potentiel kreditkøber de oplysninger, som er nødvendige, om en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og, hvor det er relevant, sikkerhedsstillelsen, for at den potentielle kreditkøber kan foretage sin egen vurdering af værdien af kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale og sandsynligheden for at realisere værdien af denne aftale forud for indgåelsen af en kontrakt om overførsel af den pågældende kreditgivers rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, samtidig med at der sikres beskyttelse af de oplysninger, som kreditinstituttet har stillet til rådighed, samt af fortroligheden af forretningsoplysninger.

2. To gange årligt pålægger medlemsstaterne kreditinstitutter, som overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale til en kreditkøber, at oplyse de kompetente myndigheder i værtslandet, som er udpeget i henhold til dette direktivs artikel 21, stk. 3, og de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU¹, som minimum om følgende:
- a) identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for kreditkøberen eller i påkommende tilfælde LEI-koden for vedkommendes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19, eller hvis en sådan identifikator ikke findes, om:
 - i) identiteten på kreditkøberen eller medlemmerne af kreditkøberens ledelses- eller administrationsorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele i kreditkøberen som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - ii) adressen på kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19
 - b) det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller for de misligholdte kreditaftaler, der overføres

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- c) antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres
 - d) om overførslen omfatter kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller selve de misligholdte kreditaftaler, der er indgået med forbrugere, og de typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for de misligholdte kreditaftaler, hvor dette er relevant.
3. De kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, kan kræve, at kreditinstitutterne afgiver de i nævnte stykke omhandlede oplysninger kvartalsvis, når de skønner det nødvendigt, herunder for bedre at kunne overvåge et stort antal overførsler, der kan finde sted i en kriseperiode.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet hurtigst muligt meddeler de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger samt eventuelle andre oplysninger, som de måtte finde nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver i overensstemmelse med dette direktiv, til de kompetente myndigheder i kreditkøberens hjemland.
5. Stk. 1-4 anvendes i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

Artikel 16

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder for dataformularer

1. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som præciserer det format, som kreditinstitutter, skal anvende med henblik på at give de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, således at kreditkøberne får nærmere oplysninger om deres krediteksponeringer i anlægsbeholdningen med henblik på analyse, finansiel due diligence og værdiansættelse af kreditgiverens rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale.
2. EBA specificerer i de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder datafelterne, herunder hvilke datafelter der er obligatoriske, og databehandlingen af fortrolige oplysninger, jf. artikel 15, stk. 1.
3. Udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal være proportionelle med arten og størrelsen af kreditter og kreditporteføljer.
4. Ved udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder skal EBA tage hensyn til følgende:
 - a) eksisterende markedspraksis for datadeling mellem købere og sælgere
 - b) feedback modtaget fra brugere om deres erfaringer med at anvende eksisterende EBA-formularer for misligholdte lån
 - c) eksisterende lignende krav på medlemsstatsniveau

- d) vigtigheden af at minimere behandlingsomkostningerne for kreditinstitutter og kreditkøbere.
5. EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som omhandlet i stk. 1, for Kommissionen senest den ... [ni måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden].
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
7. Dataformularerne anvendes for transaktioner vedrørende kreditter udstedt den 1. juli 2018 eller senere, som bliver misligholdt efter den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden]. For kreditter med oprindelse mellem den 1. juli 2018 og datoen for ikrafttrædelsen af de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder udfylder kreditinstitutterne dataformularen med de oplysninger, de allerede har til rådighed.
8. Medlemsstaterne sikrer, at kreditinstitutter også anvender de i stk. 6 omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale til andre kreditinstitutter. Kreditinstitutter anvender dataformularerne til at formidle oplysninger mellem kreditinstitutter i tilfælde, hvor der kun sker en overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale.

Artikel 17
Kreditkøberes forpligtelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at:

- a) en kreditkøber, der er hjemmehørende i Unionen, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, udpeger en enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditserveringsaktiviteter med relation til kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere
- b) såfremt en kreditkøber ikke er hjemmehørende i Unionen, eller som ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, udpeger dens repræsentant, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, en enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller en kreditservicevirksomhed, undtagen i tilfælde, hvor repræsentanten selv er en enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), til at udføre kreditserveringsaktiviteter i forbindelse med en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, som indgås med:
 - i) fysiske personer, herunder forbrugere og selvstændige arbejdstagere

- ii) mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder (SMV'er) som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹.

Værtslandet kan udvide kravet fastsat i første afsnit til andre kreditaftaler.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en kreditkøber ikke er omfattet af andre supplerende krav i forbindelse med købet af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller af selve den misligholdte kreditaftale end dem, som følger af bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv, eller den gældende forbrugerbeskyttelseslovgivning, aftaleret, civilret eller strafferet. Medlemsstaterne sikrer, at de relevante bestemmelser i EU-retten og national ret vedrørende navnlig håndhævelse af kontrakter, forbrugerbeskyttelse, låntagers rettigheder, kreditoprindelse, bankhemmelighedsregler og strafferet fortsat finder anvendelse på kreditkøberen efter overførslen af kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller af selve kreditaftalen til kreditkøberen. Beskyttelsesniveauet i henhold til EU-retten og national ret for forbrugere og andre låntagere såvel som insolvensregler berøres ikke af overførslen af kreditgiverens rettigheder i henhold til kreditaftalen eller selve kreditaftalen til kreditkøberen, uden at det berører nationale og internationale regler om gældsbeviser og veksler.

¹ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

3. Dette direktiv berører ikke de nationale beføjelser vedrørende kreditregistre, herunder beføjelsen til at kræve, at kreditkøbere oplyser om en kreditgivers rettigheder i henhold til en kreditaftale eller om selve kreditaftalen og dens opfyldelse.
4. Medlemsstaterne kan tillade, at kreditkøbere ansætter fysiske personer til at servicere de kreditaftaler, de har erhvervet. Disse fysiske personer skal være omfattet af en national ordning for regulering og tilsyn og må ikke nyde godt af den frie ret til udveksling af kreditserviceaktiviteter i en anden medlemsstat i henhold til dette direktiv.
5. Medlemsstaterne sikrer, at den udpegede kreditservicevirksomhed eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra, nr. i) eller iii), på vegne af kreditkøberen, opfylder de forpligtelser, der er pålagt kreditkøberen i henhold til nærværende artikels stk. 2 og artikel 18 og 20. I tilfælde, hvor der ikke er udpeget nogen kreditservicevirksomhed eller enhed som omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), er kreditkøberen eller dennes repræsentant omfattet af disse forpligtelser.

Medlemsstaterne kan kræve, at den udpegede kreditservicevirksomhed, eller den enhed, der er omhandlet i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), på vegne af kreditkøberen, opfylder de forpligtelser, der pålægges kreditkøberen i henhold til national ret, herunder i forbindelse med nærværende artikels stk. 3.

Artikel 18

Anvendelse af kreditservicevirksomheder eller andre enheder

1. Såfremt kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 udpeger en enhed, jf. artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), eller en kreditservicevirksomhed til at udføre kreditserviceringsaktiviteter i forbindelse med de overførte kreditgiverrettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, kræver medlemsstaterne, at denne kreditkøber eller dennes repræsentant underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet om identiteten og adressen på den i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), omhandlede enhed eller kreditservicevirksomheden senest den dato, hvor kreditserviceringsaktiviteterne påbegyndes.
2. Hvis kreditkøberen eller, hvis det er relevant, den repræsentant, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 19, udpeger en anden enhed end den, der blev underrettet om i henhold til nærværende artikels stk. 1, underretter denne de kompetente myndigheder i hjemlandet herom senest datoen for ændringen med angivelse af identiteten og adressen på den nye enhed, som den har udpeget til at udføre kreditserviceringsaktiviteter i relation til de overførte kreditgiverrettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale.
3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder i kreditkøberens hjemland hurtigst muligt at fremsende de oplysninger, der er modtaget i overensstemmelse med stk. 1 og 2, til de kompetente myndigheder i værtslandet, til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet og til de kompetente myndigheder i den nye kreditservicevirksomheds hjemland.

Artikel 19

Repræsentanter for en tredjelandskreditkøber

1. Medlemsstaterne fastsætter, at en kreditkøber, som ikke er hjemmehørende i Unionen, eller som ikke har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen, i forbindelse med en aftale om overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale skriftligt udpeger en repræsentant, som er hjemmehørende i Unionen, eller som har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til national ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, sit hovedkontor i Unionen.
2. I alle spørgsmål vedrørende den løbende overholdelse af dette direktiv henvender de kompetente myndigheder sig foruden eller i stedet for til kreditkøber, til den i stk. 1 omhandlede repræsentant, som er fuldt ud ansvarlig for opfyldelse af alle forpligtelser, som påhviler kreditkøberen i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.

Artikel 20

*En kreditkøbers overførsel af en kreditgivers rettigheder i henhold til
en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale
og meddelelse til de kompetente myndigheder*

1. Medlemsstaterne pålægger en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19, som overfører en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale, to gange årligt at oplyse de kompetente myndigheder i sit hjemland om identifikatoren for juridiske enheder (LEI) for den nye kreditkøber, eller, i påkommende tilfælde LEI-koden for dennes repræsentant, som udpeget i overensstemmelse med artikel 19, eller hvis en sådan identifikator ikke findes, om:
 - a) identiteten på den nye kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 eller medlemmerne af den nye kreditkøbers eller dennes repræsentants ledelses- eller administrationsorgan og de personer, som besidder kvalificerede andele i den nye kreditkøber eller dennes repræsentant i den i artikel 4, stk. 1, nr. 36), i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendte betydning og
 - b) adressen på den nye kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19.

Endvidere skal kreditkøberen eller dennes repræsentant som minimum oplyse de kompetente myndigheder i sit hjemland om følgende:

- a) det samlede udestående beløb for kreditgiverens rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres
- b) antallet og størrelsen af kreditgiverens rettigheder i henhold til de misligholdte kreditaftaler eller de misligholdte kreditaftaler, der overføres
- c) om overførslen omfatter en kreditgivers rettigheder i henhold til en misligholdt kreditaftale eller selve den misligholdte kreditaftale, der er indgået med forbrugere, og de typer af aktiver, der tjener som sikkerhedsstillelse for den misligholdte kreditaftale, hvor dette er relevant.

- 2. De i stk. 1 omhandlede kompetente myndigheder kan kræve, at kreditkøberne, og hvis det er relevant, deres repræsentanter som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 afgiver de i nævnte stykke omhandlede oplysninger kvartalsvis, når de pågældende kompetente myndigheder skønner det nødvendigt, herunder for bedre at kunne overvåge et stort antal overførsler, der kan finde sted i en kriseperiode.
- 3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i stk. 1 og 2, hurtigst muligt fremsender de oplysninger, der er modtaget i henhold til disse stykker, til de kompetente myndigheder i værtslandet og til de kompetente myndigheder i den nye kreditkøbers hjemland.

Afsnit IV

Tilsyn

Artikel 21

De kompetente myndigheders tilsyn

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheder og, hvis det er relevant, kreditserviceleverandører, hvortil kreditserviceringsaktiviteter er outsourcet i overensstemmelse med artikel 12, løbende overholder de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv, og sikrer, at disse aktiviteter er omfattet af passende tilsyn ved de kompetente myndigheder i hjemlandet med henblik på at vurdere en sådan overholdelse.
2. Det værtsland, hvor en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant udpeget i overensstemmelse med artikel 19, har hjemsted, sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, er ansvarlige for tilsynet med de forpligtelser, der er fastsat i artikel 10 og i artikel 17-20 med hensyn til kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant udpeget i overensstemmelse med artikel 19.
3. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for udførelsen af funktioner og opgaver i henhold til de bestemmelser i national ret, der gennemfører dette direktiv.
4. Hvis medlemsstaterne udpeger mere end én kompetent myndighed i henhold til stk. 3, skal de fastsætte deres respektive opgaver og udpege en af dem som fælles kontaktpunkt for alle nødvendige udvekslinger og interaktioner med kompetente myndigheder i hjem- eller værtslandet.

5. Medlemsstaterne sikrer, at der er indført passende foranstaltninger, således at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til nærværende artikels stk. 3, fra kreditkøbere eller deres repræsentanter udpeget i overensstemmelse med artikel 19, kreditservicevirksomheder, kreditserviceleverandører, hvortil en kreditservicevirksomhed outsourcer kreditserviceringsaktiviteter i henhold til artikel 12, låntagere og andre personer eller offentlige myndigheder kan få de oplysninger, der er nødvendige for at:
- a) vurdere den løbende overholdelse af kravene i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv
 - b) undersøge mulige overtrædelser af disse krav
 - c) pålægge administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der gennemfører artikel 23.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til stk. 3, har den ekspertviden, de ressourcer, den operationelle kapacitet og de beføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver som fastsat ved dette direktiv.

Artikel 22

De kompetente myndigheders tilsynsfunktion og -beføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet, der er udpeget i henhold til artikel 21, stk. 3, har alle de tilsyns-, undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver som fastsat ved dette direktiv, herunder som minimum følgende:
 - a) beføjelsen til at meddele eller nægte en tilladelse i medfør af artikel 5 og 6
 - b) beføjelsen til at inddrage en tilladelse i medfør af artikel 8
 - c) beføjelsen til at forbyde kreditserviceringsaktiviteter
 - d) beføjelsen til at gennemføre inspektioner på stedet eller eksterne inspektioner
 - e) beføjelsen til at pålægge administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der gennemfører artikel 23
 - f) beføjelsen til at gennemgå outsourcingaftaler indgået mellem kreditservicevirksomheder og kreditserviceleverandører, jf. artikel 12, stk. 1
 - g) beføjelsen til at kræve, at kreditservicevirksomheder fjerner medlemmer fra deres ledelses- eller administrationsorgan, når de ikke opfylder kravene i artikel 5, stk. 1, litra b)

- h) beføjelsen til at kræve, at kreditservicevirksomheder ændrer eller opdaterer deres interne governanceordninger og interne kontrolmekanismer med henblik på effektivt at sikre overholdelse af låntageres rettigheder i overensstemmelse med de love, der gælder for kreditaftalen
 - i) beføjelsen til at kræve, at kreditservicevirksomheder ændrer eller opdaterer deres politikker, der er vedtaget med henblik på at sikre, at låntagerne behandles på en fair og omhyggelig måde, og at klager fra låntagere registreres og behandles
 - j) beføjelsen til at anmode om yderligere oplysninger vedrørende overførslen af en kreditgivers rettigheder i henhold til den misligholdte kreditaftale eller til selve den misligholdte kreditaftale.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i værtslandet, der er udpeget i medfør af artikel 21, stk. 3, og i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke er værtslandet eller hjemlandet, får alle de beføjelser, der er nødvendige for udførelsen af deres funktioner og opgaver som fastsat i dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ved anvendelse af en risikobaseret tilgang undersøger en kreditservicevirksomheds gennemførelse af kravene i artikel 5, stk. 1, litra e)-h).
4. Medlemsstaterne fastsætter omfanget af den i stk. 3 omhandlede undersøgelse under hensyntagen til størrelsen, arten, omfanget og kompleksiteten af den pågældende kreditservicevirksomheds aktiviteter.

5. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter de kompetente myndigheder i værtslandet eller i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke er værtslandet eller hjemlandet, om resultaterne af den i stk. 3 omhandlede undersøgelse efter anmodning fra en af disse kompetente myndigheder, eller såfremt de kompetente myndigheder i hjemlandet finder det hensigtsmæssigt. De kompetente myndigheder i hjemlandet fremsender altid de nærmere oplysninger om administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger, som måtte være blevet iværksat, til de kompetente myndigheder i værtslandet og, hvor det er relevant, i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke er værtslandet eller hjemlandet.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjem- og værtslandet, og i den medlemsstat, hvor kreditten blev ydet, hvis denne ikke er værtslandet eller hjemlandet, ved gennemførelsen af den i stk. 3 omhandlede undersøgelse udveksler alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres respektive funktioner og opgaver som fastsat ved dette direktiv.
7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan pålægge en kreditservicevirksomhed, en kreditserviceleverandør eller en kreditkøber eller dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19, og som ikke opfylder kravene i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv, på et tidligt tidspunkt at træffe de nødvendige foranstaltninger til overholdelse af nævnte bestemmelser.

Artikel 23

Administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger

1. Uden at det berører medlemsstaternes ret til at fastsætte strafferetlige sanktioner fastsætter medlemsstaterne regler vedrørende de nødvendige administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der finder anvendelse som minimum i følgende situationer:
 - a) en kreditsevices virksomhed undlader at overholde kravene i de bestemmelser i national ret, der gennemfører artikel 11, eller indgår en outsourcingaftale, som overtræder de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 12, eller den kreditsevices leverandør, hvortil kreditsejers aktiviteterne er outsourcet, begår en alvorlig overtrædelse af gældende de lovbestemmelser, herunder de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv
 - b) en kreditsevices virksomheds governanceordninger og interne kontrolmekanismer, som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra e), sikrer ikke overholdelsen af låntagerrettigheder og regler om beskyttelse af personoplysninger
 - c) en kreditsevices virksomheds politik er ikke hensigtsmæssig i henseende til en korrekt behandling af låntagerne, som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra f)
 - d) en kreditsevices virksomheds interne procedurer, som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra g), sikrer ikke, at klager fra låntagere registreres og behandles i overensstemmelse med forpligtelserne i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører dette direktiv

- e) en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 undlader at meddele oplysningerne i henhold til de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 18 og 20
- f) en kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 overholder ikke kravet i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 17
- g) en kreditkøber overholder ikke kravet i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 19
- h) et kreditinstitut undlader at stille de oplysninger til rådighed, der er fastsat i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 15
- i) en kreditservicevirksomhed lader en eller flere personer, som ikke opfylder kravene fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b), blive eller forblive medlem af sit ledelses- eller administrationsorgan
- j) en kreditservicevirksomhed overholder ikke kravene i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 24
- k) en kreditkøber eller, hvor det er relevant, kreditservicevirksomheder eller enhver enhed, der er nævnt i artikel 2, stk. 5, litra a), nr. i) eller iii), overholder ikke de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 10

- l) en kreditservicevirksomhed modtager og opbevarer midler fra låntagere, hvor dette ikke er tilladt i en medlemsstat i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b)
 - m) en kreditservicevirksomhed overholder ikke kravene i de bestemmelser i national lovgivning, der gennemfører artikel 6, stk. 2.
2. De administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger, der er omhandlet i stykke 1, skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning og som minimum omfatte følgende:
- a) en tilbagetrækning af tilladelsen til at udføre aktiviteter som kreditservicevirksomhed
 - b) et påbud, hvorved det pålægges kreditservicevirksomheden, kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 at afhjælpe overtrædelsen, at bringe den udviste adfærd til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan adfærd
 - c) administrative økonomiske sanktioner.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger gennemføres effektivt.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger og fastsættelsen af størrelsen af de pågældende administrative økonomiske sanktioner tager højde for relevante omstændigheder, herunder følgende:
- a) overtrædelsens grovhed og varighed

- b) i hvor høj grad kreditservicevirksomheden eller kreditkøberen eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19 er ansvarlige for overtrædelsen
- c) den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomheds eller kreditkøbers finansielle styrke, idet der bl.a. skal henvises til den samlede omsætning for en juridisk person eller den årlige indtægt for en fysisk person
- d) hvis de kan bestemmes, den fortjeneste, der er opnået som følge af overtrædelsen, eller det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, hos den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19
- e) hvis de kan bestemmes, tabene for tredjeparter som følge af overtrædelsen
- f) omfanget af den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomheds eller kreditkøbers samarbejde med de kompetente myndigheder
- g) tidligere overtrædelser begået af den for overtrædelsen ansvarlige kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19
- h) enhver faktisk eller potentiel systemisk følge af overtrædelsen.

5. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder kan anvende de administrative sanktioner og afhjælpende foranstaltninger i stk. 2 på medlemmer af ledelses- eller administrationsorganet samt andre personer, som i henhold til national ret er ansvarlige for overtrædelsen.
6. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder forud for en eventuel afgørelse om at pålægge de administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger som fastsat i denne artikels stk. 2 giver den pågældende kreditservicevirksomhed eller kreditkøber eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant som udpeget i overensstemmelse med artikel 19, mulighed for at blive hørt.
7. Medlemsstaterne sikrer, at enhver afgørelse om pålæggelse af de administrative sanktioner eller afhjælpende foranstaltninger som fastsat i stk. 2 er behørigt begrundet og kan påklages.
8. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler om administrative sanktioner for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret. I så tilfælde meddeler medlemsstaterne Kommissionen de relevante strafferetlige bestemmelser.

Afsnit V

Beskyttelse og forpligtelse til samarbejde

Artikel 24

Klager

1. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheder indfører og opretholder effektive og gennemsigtige procedurer for behandling af klager fra låntagere.
2. Medlemsstaterne sikrer, at kreditservicevirksomheders behandling af klager fra låntagere sker vederlagsfrit, og at kreditservicevirksomhederne registrerer klagerne og de foranstaltninger, der træffes for at håndtere dem.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører og offentliggør en procedure for behandling af klager fra låntagere vedrørende kreditkøbere, kreditservicevirksomheder og kreditserviceleverandører og sikrer at klagerne behandles hurtigt efter modtagelsen.

Artikel 25

Beskyttelse af personoplysninger

Behandling af personoplysninger med henblik på dette direktiv skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725.

Artikel 26

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 8, 13, 14, 15, 18, 20 og 22, samarbejder med hinanden, når det er nødvendigt for udførelsen af deres funktioner og opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i henhold til de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. De kompetente myndigheder skal også koordinere deres indsats for at undgå dobbeltarbejde og overlapninger, når de udøver deres tilsynsbeføjelser, pålægger administrative sanktioner og træffer afhjælpende foranstaltninger i grænseoverskridende sager.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder efter anmodning og hurtigst muligt giver hinanden de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres funktioner og opgaver i henhold til de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der som led i udførelsen af deres funktioner og opgaver i henhold til dette direktiv modtager fortrolige oplysninger, udelukkende anvender disse oplysninger i forbindelse med deres funktioner og opgaver i henhold til de nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv. Udvekslingen af oplysninger mellem kompetente myndigheder er underlagt tavshedspligt, jf. artikel 76 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU¹.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

4. Medlemsstaterne fastsætter, at alle personer, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, og revisorer og eksperter, der handler på vegne af de kompetente myndigheder, er bundet af tavshedspligt.
5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige administrative og organisatoriske foranstaltninger for at lette det samarbejde, der er omhandlet i denne artikel.
6. EBA skal lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og fremme deres samarbejde.

Afsnit VI

Ændringer

Artikel 27

Ændringer af direktiv 2008/48/EF

I direktiv 2008/48/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 11a

Oplysninger vedrørende ændring af en kreditaftales vilkår og betingelser

Uden at det berører andre forpligtelser fastsat i nærværende direktiv sikrer medlemsstaterne, at kreditgiveren forud for ændring af vilkår og betingelser for en kreditaftale meddeler forbrugeren følgende oplysninger:

- a) en tydelig beskrivelse af de foreslåede ændringer og, hvor det er relevant, af behovet for samtykke fra forbrugeren eller af de ændringer, der er indført ved lov
- b) en tidsplan for gennemførelsen af de i litra a) omhandlede ændringer
- c) de klagemuligheder, som er til rådighed for forbrugeren vedrørende de i litra a) omhandlede ændringer

- d) tidsfristen for indgivelse af en sådan klage
- e) navn og adresse på den kompetente myndighed, hvortil forbrugeren kan indgive denne klage."

2) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 16a

Restancer og fyldestgørelse

1. Medlemsstaterne bør kræve, at kreditgivere har passende politikker og procedurer, der sikrer, at de, hvor det er relevant, tilskyndes til at udvise rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en fyldestgørelsesprocedure. Sådanne henstandsforanstaltninger skal bl.a. tage hensyn til forbrugers forhold og kan bl.a. bestå af:
 - a) en fuldstændig eller delvis refinansiering af en kreditaftale
 - b) ændring af en kreditaftales eksisterende vilkår og betingelser, der bl.a. kan omfatte:
 - i) forlængelse af kreditaftalen
 - ii) ændring af typen af kreditaftale
 - iii) udskydelse af betalingen af hele eller dele af afdraget i en periode

- iv) ændring af rentesatsen
 - v) tilbud om betalingsfrihed i en periode
 - vi) delvis tilbagebetaling
 - vii) valutaomregning
 - viii) delvis eftergivelse og gældskonsolidering.
2. Listen over mulige henstandsforanstaltninger fastsat i stk. 1, litra b), berører ikke bestemmelser, der er fastsat i national ret, og kræver ikke, at medlemsstaterne indfører alle disse foranstaltninger i deres nationale ret.
 3. Medlemsstaterne kan kræve, at de omkostninger, som kreditgiver har tilladelse til at fastsætte og pålægge forbrugeren ved misligholdelse, ikke må være større, end hvad der er højst nødvendigt for at kompensere kreditgiver for de udgifter, denne har afholdt som følge af misligholdelsen.
 4. Medlemsstaterne kan tillade kreditgiver at pålægge forbrugeren yderligere omkostninger i tilfælde af misligholdelse. I så fald fastsætter medlemsstaterne et loft for disse omkostninger."

3) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

"1. I det omfang dette direktiv indeholder harmoniserede bestemmelser, må medlemsstaterne ikke i national ret bibeholde eller indføre bestemmelser, der fraviger dem, der er fastsat i dette direktiv. Artikel 16a, stk. 3, og 4, er dog ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder eller indfører strengere bestemmelser for at beskytte forbrugerne".

Artikel 28

Ændringer af direktiv 2014/17/EU

I direktiv 2014/17/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 27a

Oplysninger vedrørende ændring af en kreditaftales vilkår og betingelser

Uden at det berører andre forpligtelser i henhold til nærværende direktiv sikrer medlemsstaterne, at kreditgiver forud for ændring af vilkår og betingelser for en kreditaftale meddeler forbrugeren følgende oplysninger:

- a) en tydelig beskrivelse af de foreslåede ændringer og, hvor det er relevant, af behovet for samtykke fra forbrugeren eller af de ændringer, der er indført ved lov

- b) en tidsplan for gennemførelsen af de i litra a) omhandlede ændringer
- c) de klagemuligheder, som er til rådighed for forbrugeren vedrørende de i litra a) omhandlede ændringer
- d) tidsfristen for indgivelse af en sådan klage
- e) navn og adresse på den kompetente myndighed, hvortil forbrugeren kan indgive denne klage."

2) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne bør kræve, at kreditgivere har passende politikker og procedurer, der sikrer, at de, hvor det er relevant, tilskyndes til at udvise rimelig tilbageholdenhed, inden der indledes en procedure for tvangsauktion. Sådanne henstandsforanstaltninger skal bl.a. tage hensyn til forbrugers forhold og kan bl.a. bestå af:

- a) en fuldstændig eller delvis refinansiering af en kreditaftale
- b) ændring af en kreditaftales eksisterende vilkår og betingelser, der bl.a. kan omfatte:
 - i) forlængelse af kreditaftalen

- ii) ændring af typen af kreditaftale
- iii) udskydelse af betalingen af hele eller dele af afdraget i en periode
- iv) ændring af rentesatsen
- v) tilbud om betalingsfrihed i en periode
- vi) delvis tilbagebetaling
- vii) valutaomregning
- viii) delvis eftergivelse og gældskonsolidering."

b) Følgende stykke indsættes:

"1a. Listen over mulige henstandsforanstaltninger i stk. 1, litra b), berører ikke bestemmelser, der er fastsat i national ret, og kræver ikke, at medlemsstaterne indfører alle disse foranstaltninger i deres nationale ret."

3) Følgende artikel indsættes:

"Artikel 28a

Overdragelse af kreditgiverens rettigheder eller selve kreditaftalen

1. Overdrages kreditgiverens rettigheder i henhold til en kreditaftale eller selve kreditaftalen til tredjemand, har forbrugeren ret til at gøre enhver indsigelse gældende over for erhververen, som forbrugeren kunne gøre gældende over for den oprindelige kreditgiver, herunder også krav om modregning i det omfang modregning er tilladt i den pågældende medlemsstat.
2. Forbrugeren underrettes om den i stk. 1 omhandlede overdragelse, undtagen når den oprindelige kreditgiver efter overenskomst med erhververen fortsat står for kreditten i forhold til forbrugeren."

Afsnit VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 29

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 30

Evaluering

1. Senest den ... [fem år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] gennemfører Kommissionen en evaluering af direktivet og forelægger en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Evalueringen skal som minimum indeholde følgende:
 - a) antallet af godkendte kreditservicevirksomheder i Unionen og antallet af kreditservicevirksomheder, der leverer deres tjenesteydelser i et værtsland
 - b) antallet af kreditgiverrettigheder i henhold til misligholdte kreditaftaler eller antallet af misligholdte kreditaftaler fra kreditinstitutter erhvervet af kreditkøbere, der er hjemmehørende eller har deres vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis de i henhold til national ret ikke har et vedtægtsmæssigt hjemsted, deres hovedkontor i samme medlemsstat som kreditinstituttet eller i en anden medlemsstat end kreditinstituttet eller uden for Unionen
 - c) en vurdering af den eksisterende risiko for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er forbundet med de aktiviteter, der udføres af kreditservicevirksomheder og kreditkøbere
 - d) en vurdering af samarbejdet mellem kompetente myndigheder i henhold til artikel 26.

2. Hvis der i forbindelse med evalueringen konstateres væsentlige problemer med hensyn til dette direktivs virkning, skal det i rapporten beskrives, hvordan Kommissionen agter at afhjælpe de identificerede problemer, herunder faser og tidsplan for den eventuelle revision.

Artikel 31

Revisionsklausul

Uden at dette berører Europa-Parlamentets og Rådets lovgivningsmæssige beføjelser, forelægger Kommissionen senest ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om:

- a) tilstrækkeligheden af den lovgivningsmæssige ramme for så vidt angår en eventuel indførelse af lofter over omkostninger i tilfælde af misligholdelse, der finder anvendelse på kreditaftaler indgået med:
 - i) fysiske personer som led i disse fysiske personers erhvervsmæssige virksomhed
 - ii) SMV'er som defineret i artikel 2 i bilaget til henstilling 2003/361/EF
 - iii) enhver låntager, forudsat at en fysisk person garanterer kreditten, eller at den er sikret ved aktiver eller ejendom, der tilhører den pågældende fysiske person

- b) relevante aspekter, herunder eventuelle henstandsforanstaltninger, af kreditaftaler indgået med:
- i) fysiske personer som led i disse fysiske personers erhvervsmæssige virksomhed
 - ii) SMV'er som defineret i artikel 2 i bilaget til henstilling 2003/361/EF
 - iii) enhver låntager, forudsat at en fysisk person garanterer kreditten, eller at den er sikret ved aktiver eller ejendom, der tilhører den pågældende fysiske person
- c) behovet for og gennemførligheden af at udvikle gennemførelsesmæssige eller reguleringsmæssige tekniske standarder eller andre passende metoder til at indføre fælles indberetningsformater for kommunikation til låntagere i henhold til artikel 10, stk. 2, og om henstandsforanstaltninger.

Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages den i stk. 1 omhandlede rapport af et forslag til retsakt.

Artikel 32

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den ... [24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

2. De anvender de i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser fra ... [24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden plus en dag].

Som en undtagelse fra første afsnit er det tilladt for enheder, der allerede den [24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden plus en dag] udfører kreditserviceringsaktiviteter i henhold til national ret, at fortsætte med at udøve disse kreditserviceringsaktiviteter i deres hjemland indtil ... [30 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] eller indtil den dato, hvor de får en tilladelse i overensstemmelse med dette direktiv, alt efter hvilken dato der kommer først.

Medlemsstater, der allerede har indført regler, der svarer til eller er strengere end dem, der er fastsat i dette direktiv for kreditserviceringsaktiviteter, kan i deres nationale bestemmelser, der gennemfører dette direktiv, tillade, at enheder, der allerede udfører kreditserviceringsaktiviteter i henhold til disse ordninger, den ... [24 måneder efter dette direktivs ikrafttræden plus en dag], automatisk anerkendes som godkendte kreditservicevirksomheder.

3. De i stk. 1 omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 33
Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 34
Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ..., den ...

For Europa-Parlamentet
Formand

For Rådet
Formand
